

Gül ile Hasbihal

NACI ÖZSÖY

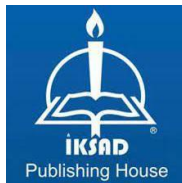
İKSAD
Publishing House

GÜL İLE HASBİHÂL

NEFESLER

DR. NACİ ÖZSOY

NEFES SERİSİ: 5

Copyright © 2025 by iksad publishing house
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed or
transmitted in any form or by
any means, including photocopying, recording or other electronic or mechanical
methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of
brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses
permitted by copyright law. Institution of Economic Development and Social
Researches Publications®
(The Licence Number of Publicator: 2014/31220)
TÜRKİYE TR: +90 342 606 06 75
USA: +1 631 685 0 853
E mail: iksadyayinevi@gmail.com
www.iksadyayinevi.com

It is responsibility of the author to abide by the publishing ethics rules.
Iksad Publications – 2025©

ISBN: 978-625-378-172-9
Cover Design: Naci ÖZSOY
January / 2025
Ankara / Türkiye
Size: 16x24cm

Değerli Dostlar;

Elinizde tuttuğunuz bu eser, “Nefes” serimizin beşinci halkası olan “Gül ile Hasbihâl” kitabıdır. Bu kitap, gönül dünyamızın derinliklerinden süzülen kelimelerle yoğrulmuş bir yolculuktur. Her bir dize, yüreğinizde açmayı bekleyen bir gül, özünüze dokunmayı dileyen bir nefes, vuslatın inceliklerini fısıldayan bir dosttur.

Tasavvufun kadim mirası ve maneviyatın engin ufukları, bu satırlarda bir araya gelmiş, her kelime bir hikmeti anlatmak istemiştir. Sizi hem kendinizle hem de Yaradan’la bir hasbihâle davet eden bu eser, modern dünyanın yalnızlığına bir teselli, insan ruhunun yorgunluğuna bir şifa olma niyetindedir.

“Gül ile Hasbihâl”, sadece okumak için değil, hissetmek, düşünmek ve arınmak içindir. Her bir sayfasında, kalbinize düşen damlaların, sizi hakikate bir adım daha yaklaştırmasını umut ediyoruz. İster bir gül kokusunda ister bir yıldızın parıltısında arayın, her mısradada sizi kendinize götüren bir yol bulacaksınız.

“Gül ile Hasbihâl”, dillerden kalplere inen, kalplerden ruhlara yükselen bir sevda türküsüdür. Burada dile gelen nefesler, bizi özümüze çağıran ilahi bir yankıdır. Umarım ki bu satırlar, her okuyucunun gönlünde bir ışık yakar, bir gül açtırır.

Güzellikler ve hikmetlerle dolu bu yolda size eşlik etmesi niyetiyle...

Naci Özsoy

Bitlis, 2025

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER	iii
Gül ile Hasbihal-1	7
Gül İle Hasbihal - 2.....	9
Gül İle Hasbihal - 3.....	10
Gül İle Hasbihâl - 4.....	11
Gül İle Hasbihâl - 5.....	12
Gül İle Hasbihâl - 6.....	14
Gül İle Hasbihâl - 7.....	16
Gül İle Hasbihâl - 8.....	17
Gül İle Hasbihâl - 9.....	18
Gül İle Hasbihâl - 10.....	19
Gül İle Hasbihâl - 11.....	20
Gül İle Hasbihâl - 12.....	22
Gül İle Hasbihâl - 13.....	24
Gül İle Hasbihâl – 14.....	26
Gül İle Hasbihâl - 15.....	28
Gül İle Hasbihâl -16.....	30
Gül İle Hasbihâl - 17.....	31
Gül İle Hasbihâl - 18.....	32
Gül İle Hasbihâl - 19.....	34
Gül İle Hasbihâl - 20.....	36
Gül İle Hasbihâl - 21.....	38
Gül İle Hasbihâl - 22.....	40
Gül İle Hasbihâl - 23.....	42
Gül İle Hasbihâl - 24.....	44
Gül İle Hasbihâl - 25.....	46

Gül İle Hasbihâl -26.....	48
Gül İle Hasbihâl - 27.....	50
Gül İle Hasbihâl - 28.....	52
Gül İle Hasbihâl - 29.....	54
Gül İle Hasbihâl - 30.....	56
Gül İle Hasbihâl - 31.....	58
Gül İle Hasbihâl - 32.....	60
Gül İle Hasbihâl - 33.....	62
Gül İle Hasbihâl - 34.....	64
HIZIRDAN HIZIRA!	65
ÖLÜM YOKLUK DEĞİL Kİ.....	67
KORKMA AŞK'TAN HABİB'TEN.....	71
MUALLİM NE DEMEKTİR?.....	73
ÇÜNKÜ	75
OTUZ İKİ YIL OLMUŞ!	77
BENİM.....	79
KAÇMA SEN!.....	81
GÖZÜN AYDIN!	83
HANGİ MAHBÛB	85
HEPSİ GÖRECEK.....	87
DERBEDER!	89
FELÂH!	91
SULTAN VERMEK İSTERSE!.....	93
MAVERÂ	95
OLSUN!.....	97
HER GÖRDÜĞÜN AYETTİR.....	99
KİM BİLİR?.....	101
YER İLE YEKSÂN!.....	103

KIRDIKLARINI YAPIŞTIRABİLİR MİSİN?.....	105
BİR SEVDÂ YETER.....	106
VAKİT KALMADI	107
VAKİT KALMADI	109
BİR ÂN SEN’SİZ OLAMAZ!	111
CEVÂHİR.....	113
AŞK’IN TADI	115
AKLİM FİKRİM HEP SENDE	117
GEÇİKTİRME HARMANI.....	119
VUR Kİ DİRİLSİN CÂNIM!	121
AŞK’LA GEL!.....	123
RAHMET ESER GÜL KOKAR!	125
İKİ HÜKÜM BİR CANA!.....	127
SULAR MISIN?	129
GÖRMEZ MİSİN EY OĞUL!.....	131
GÖRÜNÜR!	133
MÜRÜVVET!.....	135
HERCÜMERC!	137
HERCÜMERC!	139
UÇAR BİR GÜN CÂN KUŞUN!.....	141
ŞÜKÜRLER GEREK!.....	143
GÖK YARILIR!	145
KOLAY DEMEDİK!.....	147
SAT GİTSİN!.....	149
SEVDAM VAR BENİM!	151
ORADADIR CÂN!.....	153
BU GÖNÜL!.....	155
VAZGEÇMEZ SENDEN!.....	157

BELKİ SON KERVAN!.....	159
AKLIMI YİTİRDİM!	161
HİKMET İLE OL HAKİM!.....	163
ÇATAL KAŞIK.....	165
NEDEN KİYÂMET KULLAR?.....	167
MELEKLER AKIN AKIN	169
CAN YORULMAZ MI?.....	171
CÂNA BİÇİLDİ HASRET!.....	173
HÜDÂ EMÂN! YÂR AMMÂN.....	175
ŞU KÜÇÜCÜK DÜNYADA	177
BİR NEFES.....	179
SORMA!	181
AŞK KOKUYOR ÖMÜR!	183
KIYMETLİ!.....	185
HERKES KENDİ YOLUNA!	187
AL DİYEMEZSİN!	189
İŞTE!.....	191
ŞAHLAN! YILKI GİBİ OL!	193
MİSAFİRİN YÂR!	195
BİR BİR ÖLMEKTEYİZ BAK!.....	197
ÇİFTBAŞLI KARTAL!.....	199
OLDU GÜLLERE BAĞBÂN	201
SÜRÜ!.....	203
RAHMÂN'IN NEFESİ.....	205
CÂN'DAN HABER.....	207
İÇİMİZDEKİ ÇOCUK	209
ADANDIN MI BİR DEFA!.....	211
HEP SEN'SİN!	213

Gül ile Hasbihal-1

Hani çıkıp gelmiştin
üç karanlık zulmete!
Biri zaman!
Seninle anlam buldu geceler!
Biri mekan!
Canan hasretiyle tutuşan!
Biri gönül!
Gönül olmazdan evvel
Kalp derdim ona,
döndürdükçe deliye!
Şimdi her şey anlam buldu!
Şimdi parladı bahtım!
Gülmeye başladı asılan suratım!
Seni gördükçe içim açıldı!
Seni andıkça gönlüm açıldı!
Basiret denizine dalar dalar çıkarım!
Nahif bir liman gibi sana
Sığınırım en korkulu rüyamda!
Tutarım ellerini halîm fitratta!
Kokun siner sana dokundukça!
Beklerim perdeler yığılsın üstüme!
Ama sen kaldırırsın perdeleri!
Sevmezsin mesafeleri örtüleri!
Cesaretim sendendir!
Muhabbetim derinden!

Kim bilir belki bir zaman!
Hep coşacak iznindeki duadan!
Aşk basacak gülşenleri!
Gül üstüne gül açacak!
Marifet ormanının verdeleri
Muhabbet dağının gülleri
Mis gibi kokacak durmadan!
Sevip savuracak kavuracak
Hiç kimseye sormadan!

Gül İle Hasbihal - 2

Sensiz geçen nice zamanlarım oldu!
Sensizlik meğer ne kadar yordu!
Gülümseyişini hatırladım haziran sabahı!
Gülşeninde sildin gözünden âhı!
O gülüşün kocaman bir tarih oysa!
Kitaplar sığdıramaz kalemler yazsa!
Sonra ada vapurunun peşinde martılar
Haberlerini uçurmuştu hasrette canlar!
Ama ben gaflet uykusunda uyumuşum!
Anlamadan hep koşturup durmuşum!
Neyse ki aşkın yetiştii yine imdadıma!
Merhametin sokuldu küçücük koynuma!
Öyle sıcak ve öyle içtendi ki sedân!
Ne güzel yaratmıştı âh seni Yaradân!
Hiç ümidini kesmemiştin ki benden!
Oysa ki ne hatalar yapmıştım ben!
İşte yine hasbihaldehyiz bak bugün!
Kim kime sevdalı kim kime küskün!
Seninle olmak bir o kadar güzel!
Seninle varolmak ne kadar bütün!
Her sabah görmek isterim seni!
Muhabbetinden sakın çıkarma beni!

Gül İle Hasbihal - 3

Hani dağlar açmıştı mağaralarını
geldiğin için!

Hani ifşâ olmuştu yollar
gösterdiğin için!

Hani gök yıldız yıldız olmuştu
baktığın için!

Hani o rahmet yağmıştı
estiğin için!

Hasbihalde muhabbetin; vefâ!

Aşkın; itidal safâ!

Hele o şefkatin var ya

Gönül aynama deva, şifa!

Sen; varlıkta olması gereken!

Sevgili, sevilen, seven!

Sen; kâinata pürüzsüz görünen!

Seslere karışmadan ses veren!

Sen; olmuşlara “Güven”

Sen; olmamışlara “Eren”

Sen; Yâr, Yâren!

Sen ben!

ben Sen!

Gül İle Hasbihâl - 4

Güneş doğarken gördüm seni!
ve güneş batarken!
Sen hep sıcak bir tebessümle
gülümseyip duruyordun!
ve Deverân edip söylüyordun:
“Tesellimiz Muhabbet ve Gayret”
Böylece meftûn oldum ben sana!
Meftûn oldum âhir Bekâ’ya!
Kimsenin coşkusu sarsamaz beni
senin coşkunun bastığı kadar!
Yalan sözlerden usandım!
Riyâlı bakışlardan!
Alacalı duygulardan!
Gördüm sendeki mânâyı
Gördüm sendeki hayâyı!
Kimse durduramaz Aşk’ı
sorgulayamaz Zât’ı!
İşte göğsüm yarılana kadar
bahtım kapanana kadar
haykırıyorum âleme:
Aşk; itidal, Aşk; denge
Aşk’ın hediye bu Âdeme!

Gül İle Hasbihâl - 5

Ben Sen'den öğrendim
teşekkür etmeyi!
Her ne olursa olsun
hastalığa, belaya, imtihana, sınava
başıma gelen ve gelecek
kötü sandığım
bana uymayan sıfatlara
hele hele ne yaparsa yapsın
Havva'dan doğma
Âdemden olma insana!
Evet Sen'den öğrendim
teşekkür etmeyi
bilinçli yada bilinçsiz yapana!
Aslı bana fayda olana!
Ben senden öğrendim
Yaradandan ötürü sevmeyi!
Her ne olursa olsun
yaratılanı, aciz olanı, mustazafı
ne yaparsa yapsın
O demeden olduramayanı!
Ol demeden kıpırdayamayanı!
O istemeden yapamayanı!
Evet Sen'den öğrendim sevmeyi
Aşk'la ya da Aşk'sız yapanı!
ihlasla ya da riyâkârı

Sen'den öğrendim!

Hep Sen'den öğrendim!

Gül İle Hasbihâl - 6

Nasıl da özlüyorum Sen'i bir bilsen!
Çölde kalmış bir yolcunun
suya susaması gibi!
Denize dalan bir martının
havaya ihtiyacı gibi!
Her sözün hazineme giren
inci ve mercan!
Her amelin kalbime şifâ
hastalığıma derman!
Sen söyledikçe âlem konuşur!
Sen sustukça zaman susar benimle!
Nice yokuşları çıkarız birlikte
Sen zahiren olmasan da yanımda
Kalbimde, Zihnimde, hayalimde
ve vicdanımda hep varsın!
Sen benimle ağyâr değil
hep yanımda Yârsın!
Konuştukça genişlerim Sen'inle
derinleşir öğünürüm!
O mis kokunu aldıkça derinden
Öz'üme dönüşürüm!
Hoşlanmazsın didik didik didenlerden
hoşlamazsın didişenleri!
Şikayet edenleri!
Şikayete yeltenenleri!

Seversin Öz'ü sadâkât ve ihlâs
yolu istikâmettekileri!

Seversin Sevgiliyi sevenleri!

Seversin o garipleri!

Hak yolunda benzerleri!

Gül İle Hasbihâl - 7

Seven hiç vazgeçer mi sevdiğinden?
Hiç ümidini keser mi sevgilisinden?
Yıkılsa dünya bir başına!
Fırtınalar kopsa!
Tennur kaynasa tufan patlasa!
Seven hiç vazgeçer mi
Sevgiden sevenden sevilenden?
İşte Sen!
Hiç vazgeçmedin!
Bana azmetmeyi öğrettin!
Kabalıktan sıyrılmayı
İlmek ilmek incelmeyi
nezaketi, letafeti,
edeb ile selameti
ihlas ile sadakati
bana Sen öğrettin!
Durdum mâzinin önünde
Affettim affedilecekleri!
Vardım istikbalin önüne
Terkettim vazgeçilecekleri!
Şimdi huzurundayım
her an her dakika her saat
Meğer senin gönlündeymiş
bana gereken sanat!

Gül İle Hasbihâl - 8

Hani hatırlar mısın?

Çölde uzun ve dondurucu bir gece idi!

Her şey düşüncelerimde buz tutmuş

sadece sen ısıtıyordun beni!

Aşkın ve muhabbetin öyle deridendi ki

Kâinât donsa umrumda değildi!

Seninle yüzleşe yüzleşe

Nefsimin kesif kıyılarından sıyrılıp

engin ve sonsuz denizin tam ortasına gelmiştik!

“Dal” diyordun bana durmadan!

“Dal şu marifet denizinin bekâsına!”

“Korkma! Korkularını sen yaratıyorsun!”

“Kurtul fenâdan, iddiadan, davadan”

“Sana kalacak tek şey aşktır Hüdâ’dan”

Tuttuğun ellerimi bırakıverdin aniden!

Sadece düştüğümü hatırlıyorum

birde bana muhabbetle bakan o gözlerini!

Şimdi düştükçe ben yükseliyorum ne garip!

Kurbiyetin sırrına erişiyorum!

Kokun, evet o muhteşem kokun!

ben düştükçe denize

gülşen oluyor her yer!

Sevdikçe sevesim geliyor seni!

Gül İle Hasbihâl - 9

Sabahın ilk ışıklarıyla
yoluna revan olduğum şu diyarda,
sıcak hava tatlı bir meltem gibi
vücudumu okşarken,
hatıralarım canlandı yine.
Sen'in ruhuma dokunuşlarını hatırladım!
Her bir dokunuşun bir ilim!
Marifet hazinesine açılan bir kapı!
Sırlar aleminin anahtarı!
Gönül âlemimin bayraktarı!
Koca kainatı dürüp
avucuma bırakmıştın hani!
Tuttuğum şeyin ne olduğunu anlamamıştım!
"Gönlün genişledikçe anlayacaksın"
demiştin!
Sonra elinle arkandaki dağı işaret edip:
" Kâf Dağı'nın ardında, bekler seni Zümrüd-ü Ankâ" diyivermiştin!
Ben dokundukça avuçlarına
Sanki dokunmuştum Kâf dağına!
Etin kemikten sıyrılması gibi
sıyrıldığımı hissetmiştim enâniyetten
kederden, üzüntüden, zulmetten!
Sanki sıyrılıp gitmiştim
Varlıktan, kesretten, O'ndan gayrı her şeyden!

Gül İle Hasbihâl - 10

“Kolaydan kolaydır insana zaman
onu durdurdukça an be an!

İnsandır bu âlemde bezirgân
çalmaktadır yine de durmadan!

Etrafa baktığında nice harâmî
kendini gaspetmekte ne garip!
Zulmüne aldırılmaz basar gider
kendidir kendine heder ve keder!”

Sıkıca ellerimi tutmuştun yine!
Dokundukça yayıldı gül kokun!

Unuttum cümle derdi seninle
anladım sırrını varın ve yokun!

“Affet insan bilmiyor inan!
Cahildir kendinden bî haber olan!”

dediğinden beri ben takmıyorum
insandan insana bulanmıyorum!

geceler gündüzler karıştı yine
Huzurda seninle bir duruyorum!

Her sözün bir bana altın nasihat
O güzel gözlerine doyamıyorum!

“Gelecek son nefes salâdan önce
Ölmeden ölmeyi dileyen insan

bulacak Vech’ini dönse nereye
aşkına atacak Tek’tir O Rahmân!”

Gül İle Hasbihâl - 11

Dipsiz ve karanlık bir kuyudan
hani çıkarmıştın beni!
İçim dışım paramparça
kafam allak bullak iken!
Göz göze geldiğimizde
ilk merhametini keşfetmiştim
o mütebessim yüzünde!
Şefkat ve muhabbette
hudutsuz olduğunu farketmiştim!
Güvenmek buydu herhalde!
Emin olmak, inanmak!
Bakışlarında aklın ve zekanın
İnce ayrıntıları görülebiliyordu!
Sen dokundukça bana
Sanki kainat dokunuyordu!
İşte oydu yolculukta ibtida
Milyar yıldır bitmeyen vefa!
İşte oydu iki denizin birleştiği
Aşık ve maşukta sefa!
Şehirlerin gürültüsü patırtısız
Bunaltıyor beni artık
Ve sen ey muhabbet delisi!
Her hücremde yayılmış
Muazzam bir manzara!

Her nefesimi kuşatmış
muazzam bir hatıra!

Gül İle Hasbihâl - 12

O incecik köprüden geçtiğimiz vakit
Bana kırık kalplerden bahsetmiştin !
İçinde özünü arayan çaresiz
Yönünü kaybetmiş
İncitilmiş kalplerden!
Her birinin zaafı “arayıpta kendi başına bulamadığı Rehber!”
Hak ve hakikat uğruna
aldandığı tek heder!
Sonra köprü başındaki ağacı gösterdin bana
Kökleri akarsuyun şiddetiyle
Dışarı çıkmış, düştü düşecek!
kurumuş, düşeceği yön belli!
Köprünün öbür tarafına geçtiğimizde
Ağacın diğer yüzünü gösterdin bana!
Sanki dimdik ayakta duruyor gibi!
Heybetli mi heybetli!
“İnsan Tuğba ağacı gibi olmalı” dedin
“Kökleri sapa sağlam toprakta
Dalları ta Arş-ı âlâda ışık
zahir ve batını birbirine uyan
her yönü ile dipdiri ve açık!
Meyveleri nur üstüne nur!”
“Yiyecekse insan bu ağacın meyvesini yemeli!”
“O kırık kalplere
bu ağacın meyvesinden yedirmeli”

“Dost öyle bir varlıktır ki:
Muhleslerden olup sıdk ile yoğrula!
Emanete hıyanet etmeden
Selamet ile Aşk yoluna doğrula!”
İşte yine gözlerinde o pırıltıyı gördüm!
Zemheri kara kışta olsam
Donmuş her hücremi ısıtan
Uçsuz bucaksız muhabbet güneşini!
Sevdirdin bana o kırık kalpleri!
sevdirdin o kalplerdeki Hak tecellileri!

Gül İle Hasbihâl - 13

Ne güzel söyledin söyleyince sen
Anne sütü gibi içerdim senden!
Her cümlece cevher üstüne cevher
her kelimen nadide mücevher!
Harflerin coşuyor zümrüt yakut
her hareken sır lâhut!
Yine söylemiştin gönlümün çatına
İşlemiştin kalbimin ârina!
“Hakikatler elvan elvan muhtelif!
Hakk’tır görüp görünen tek Latîf!
Bu dünya mümkünler dünyasıdır
varlıkta oynayan Hakk sevdasıdır!
Kimi olur bezirgan; alır satar doyamaz
Kimi müşteri; arar arar bulamaz!
Kimi varlıkta yüzer anlamaz derdini
Kimi yoklukta bulur bak kendini!”
“Şimdi yıldızlar ile kaplı şu gökyüzü
bak nasıl tavında döver sözü!
Kimi can peşindedir anlamaz ki nedir can?
Kimi arar canan, bulsa bulamaz heyecan!
Sen ki ne arar ne bulursun kendinde
bulursun lakin ne durursun yerinde!”
Anladım ayrılık vakti gelmiş yine mehtap
Yazacak kaleme muhtaçmış her kitap!
Ezber ile olmuyormuş ilim bilim iman

Yakîn lazımmış her şeye elan!

Okudum dersimi işte yine yol gözüktü

Vefân ile ayrılık vakti her akşamüstü!

Gül İle Hasbihâl – 14

“Hızırlardan Hızır ol!” demiştin
buluştuğumuz o şafak vakti!
Ben “nasıl Hızır olabilirim ki”
bu kadar ekşiğimle dediğimde
“Minik bir Hızır” diyivermiştin!
İnsanın değişmesi için iki şey gereklidir”
diye devam etmiştin!
İlk o zaman duymuştum
sırlı mı sırlı kelimelerini!
“Ya cihad eder
dönüştürür dönüşürsün
ya hicret eder
dönüşür dönüştürürsün”
“Devr-i deveran edip
menzile varırsın
Asla ama asla donup
hareketsiz kalmazsın!”
“İyilik deryasına her an daldır kovanı
elbet iyilik bulur dolacak bardağını!”
İşte o zaman anladım ki bahtım açık
her şeye dokunmakta iyi bir âşık!
Sonra bir kanat çırpıp uzaklaştın
semada bir bulut gaybta aşkın!
Öylece seyrettin muhabbet tozlarını

döküle döküle çözdü inat buzlarımı!

Gül İle Hasbihâl - 15

Kalbim seni anarken ah bugün
karşıma aniden çıkıverdin!
Nûr gibi parlıyordu o yüzün
Güneş olsa yine geçiverdin!
Bir telaş vardı kanatlarında
titreme sarmış gibi amansız!
“İnsanlar” diyiverdin oturduğunda
“İnsanlar kendine çok acımasız!”
İşte sokuldun böylece yanıma
beraber zamana bakakaldık!
Fısıldadın bir an kulağıma
“Aşk ile bu yolda ufalandık!”
“Korkularına önce saygı duy
sonra onları anla başa çık”
Hayretle gözledim sendeki bu huy
merhamet, şefkat, latif ve açık!
Gözlerin doldu gözyaşlarıyla
Elimle sildim yanaklarını!
Üzgündün! İnsan hatalarıyla
örtüyordu ruhundan aslını!
Bir hışımla kalkıverdin yerinden
Anladım bugün sohbet derinden!
“Düş yola! Başlayalım yeniden
Bahsedelim aşktan ve sevgiden!”
Koluna girmiştım bak sevincimden

keyfini çıkardım zaman o zaman!

Kuşlar bile cıvıladı sevgiden

Aşk denizi taşı, doldu her mekan!

Gül İle Hasbihâl -16

Bir düşe düştüm, başım omzunda!
“Anlat!” dedin “Anlat! hayırlayalım”
Bir gemi bekliyordu billur limanda
kanattan yelkeni! Uzatmayalım!
Dümende Sen vardın, gözün ufukta!
Kürekler inciden! Sırlardan yapım!
Nereye dedim de “Yollar Bekâ’ya”
İdrakim tutuldu, anlayamadım!
Salındım gemide o yan bu yana
boşuna bilmemiş yazılmış yazım!
Hatrına kâinat sığmış avcuna
Düşündüm nedendir? Taşınamadım!
Kaf dağının dumanı çıkar başına
Etekleri tutuşmuş, kavrayamadım!
Bıraktın ellerime Zümrüt bir Ankâ
tutmasına tuttumda, bırakamadım!
Ak göğe salmıştın siyah sancağı
Ucunda ben vardım, kurtulamadım!
Bir anda ulaştım büyük noktaya
Adımı Sen koydun, unutamadım!
“Hayrolsun” dedinde hayra kavuştum
İşte yol işte can, varlığım varım!
Seninle duruldum, seninle coştum
Yârinden yarıldım, yarındır yarım!

Gül İle Hasbihâl - 17

Bilirim ki herkes bir dilek söyler
Ben söylerim lakin, duyan işitmez!
Sebepsizdir sevdam, direnir makber
Muhabbet bağının gülü derilmez!
Candan geçen bilir Canan'ın payı
Hücre hücre işler, sonu görünmez!
Gün günü kovalar güneşte ayı
Perde üstü perde, hali bilinmez!
İnsan içi dışı nur ve zulümdür
hayır tercih olur şerri sevilmez!
Çok bilene amel bâr ile yüküdür
Aşk atına binen, izi sürülmez!
Uzattım ben lafı, durup bakarsın
Gönlüm coştı işte! Hâli durulmaz!
Gönülden gönlüme harla akarsın
Mâlik'ime sebep sual sorulmaz!
İşte yine oldu gün akşamüstü
Her ayrılık vuslat, bilen yorulmaz!
Bugün ben konuştum, dilimde örtü
Kelam içre kalan Öz'de tanınmaz!

Gül İle Hasbihâl - 18

Yüreğim yine ağzımda
heyecanla bekliyordum seni!
Seninle her sohbetimiz
bir öncekinden daha anlamlı
daha aydınlık geliyordu bana!
O yokuşun başından
inerken gördüm seni!
Esen rüzgârla birlikte birlikte
enerjin atmosfere karışıyor gibiydi!
Yanıma geldiğinde koluma girdin
“insan” dedin
“benim yansımamdan başka bir şey değil”
“dikkatle bakarsan ona
O özdeki Öz’ü görürsün
o sana sahici bir ayna
sen ona iki defa ömürsün
“Yani” dedim “şimdi ben
Sen miyim? sende miyim?
Özün özüme ayna
Sen gibi sever miyim?”
Yüzün güneş gibi Parıldaladı!
Bir kelebek gibi kondu yanaklarına gülücük!
“Evet” dedin “evet tam da bu
gizli bir bağ ile bağlanır sen, ben, biz, o, bu!
Özünde kötü değil insan

Rahman üfledi ruhu
O zaman idrak et anla
Nedir bak bunun sonu”
Ahh! Ne çabuk geçti zaman
Bir anda akşam oldu!
Yine hasret dayandı kapıma
göründü gurbet yolu!

Gül İle Hasbihâl - 19

Huysuzum biliyorum
ama hep hasretten
hep özlemeden!
Güneş tırmansa sabahın fecrine
sen düşersin gönlüme!
Ay dolansa dağlara yine sen!
Öyle işlemiş ki özün içime
taaa kalbimin peykine!
O yüzden hep bir sonraki sabahı
narin ağlarla çekerim!
Yine sen denizinden çıkacak
inci mercanları beklerim!
O meraklı gözlerin fısıldar kulağıma
en mahrem hakikatleri!
O latîf kalbin sarar
cümle affetmeleri!
Soluğun şifa olur dua dua!
Nefsin kurtarır bütün şakîleri!
Nefesin özümser özümdeki seni!
Haydi vur âsânı yarılısın deniz!
Vur ki çıksın içimizden biz!
Vur ki gülsün o garipler!
Mazhar olsun tecelliler başlarına!
Arınsın ak sözlerden yalanlar!
Kurtulsun canda canan olanlar!

Buluşsun sevenler sevilenler!

Buluşsun cümle aşkla çoşanlar!

Gül İle Hasbihâl - 20

Güneşin sıcaktan yeryüzünü
kavurduğu bir zamandı vakit!
Dudakların büzülmüş
kaşların çatılmış, küsmüş!
Kelimelerin kurşun olmuş bekliyor
namlunun ucundaki öfke gibi!
“Dürüst ol! Bir eksiğin varsa söyle nefesine!
Bir kusurun varsa itiraf et kendine!
Varsa alet edevatın onar, tamir et!
Yardım iste! Yardım et!
Kendini hor görmeyi bırak!
Niyetine bak! İyi niyetler her zaman
Çıktığı kaynağa geri döner!
Unutma! Bakışın değişince
değişir niyetler!”
Güneşi kavuruyor zannederken ben
Senmişsin kavuran meğer!
Anladım ki o zaman sen de bir “garip”!
Hasretten oluyor bunların hepsi,
gurbetten!
Yakın olmak ister insan
sevdiğine her cihetten!
Kusur yok! Arama zaten!
Ne yaşarsa yaşar insan!
Hepsi rahmetten, şefkâten!

Ölürse o zaman ölür insan
dirilir muhabbetten!

Gül İle Hasbihâl - 21

Yine yollara düştük bugün!
Zamansız ve mekansız!
Her şey kendi içinde güzel!
Her gül kendi dalında muhteşem!
Kuşlar öbek öbek uçarken
umarsızca göklerde,
solucanlar sıcaktan
çıkıvermiş toprağın yüzüne!
Hızlandıkça hızlandık!
Sanki bir “Burak” olmuştu düşünceler!
“Tahayyül” denizinden geçtik
hemde bir nebze kurumadan!
Kızıldeniz gibi yarıldı gönlüm
Sendeki Aşk Âsâsı ile!
İçimden “on iki pınar” fışkırdı
her biri billurdan ve tadı farklı farklı!
“Sen” dedin derunî bakışlarla!
“Sen zübde-i âlem!
Sen “mini Kâinat”, şu göklere inat!
Sende biter zaman ve mekan
Sende coşar Aşk durmadan
Kıymetini bil İnsan!
Boşa yaratmadı seni Yaradan!”
Gözlerin çakmak çakmak
Sıktın sağ elimi ufka bakarak!

“Cem” olunca “Tevhid” ederiz!
“Tevhid”den çıkar ancak “Biz”
“Biz” olursak gönüller “Temiz”
Boşa geçmez o ân “Vaktimiz”
Rüzgar savurdu saçlarını yüzüme!
Anladım yine ayrılık vakti!
Artık biliyorum her vedâ seninle
“Biz’e Kavuşma” alabildiğine!

Gül İle Hasbihâl - 22

Ne güzel söyledin hep
Biz olmaksa sebep!
“Güzeller Güzeli bilir! Her şey ona âşikâr!
Sevmenin ustası O! Sevdiğinden Vefâkâr!”
Çınılıyor hala kulağında gülüşlerin
farkettim! göz aydınlığımsın benim!
Acele ile topladım eteklerimden mâziyi!
Keşkelerimi bir çuvala doldurdum!
Kim bilir bilmem kaçınıc Kâf'a
yelken açtım lodosta poyrazda!
İşte yine ufukları doldurdun
Yönüm nereye dönse dönen Sen!
Fırtınalar ne yapsın tûfan ne desin?
İçimde ki umman kime seslensin?
Gözüm arar seni hemen her yerde
ufacık bir çiçekte verilen nefeste!
Karanlık kuyular ışıldadı seninle
Tutacak bir el oldun tuttum işte!
Şimdi yıkandığım bu muhteşem şelale
Dönüştürdü beni Biz'e vakitlice!
Heba olup gidecektim yoksa heyhat!
Yine yetişti Yâr ince keremiyle!
Sardı sarmaladı sevdi sevdirdi
lütfuyla, şefkatiyle, muhabbetiyle!

İşte o zaman açıldı sırlı dağlar
yol verdi haramiler rahmetiyle!

Gül İle Hasbihâl - 23

“Yarın şafaktan önce gel” demiştin
dikenlerin arasından süzülürken!
O ertesi gün sanmıştım: Rotamız Gülistan
yolumuza nerden çıktı bu garib kabristan?
Sen açılmış mezarlara bakarken
ben düştüm bir makbere aniden!
Gözüm karardı, betim benzim attı
dünya ile ülfetime karanlık çattı!
Elimden tutunca yırtıverdik perdeleri
kanatlanıp uçtuk bıraktık gölgeleri!
O sema senin bu sema benim derken
hallendik haline her hane değişken!
Kiminde zahir baskındır batınına
kiminde batın basar bin mazharına!
Bir damlada “Biz” olduk bak ki hepsi edeben
deniz içre denizler, hepsi Bir’de üleşen!
Kim kalırsa makberde, yer bitirir Yer onu
haşre neşre gelenler, akibet hayır sonu!
“Olmaz” diyen öldürür, kendi masalı güdük
nice destan yazandır, kurtulunca her körlük!
İşte gösterdin bana, bende hayır çok imiş
çokta olsa hayırlar, sanki hepsi yok imiş!
Seven Yârin olunca, sığmaz kalp vicdanına
Gönül olmayan vicdan nasıl varsın yarına!
Neden sonra uyandım, düştüğüm o makberden

Cümle “Hasret” anladım, sen bana “selam” derken!

Dedin: “dünya gülistan, ne fark eder kabristan

Olmaz isen hislere düşüncene hükümran!”

Tuttun elimden çektin, üstüm başım pejmürde!

Sırtımı sıvazladın, ayrılık vakti yine!

Gül İle Hasbihâl - 24

Sabah güneşinin doğduğu yerden
çıkıverdirdin yeniden!
Ellerinde fidanlar mis kokulu rengarenk!
Hepsini bir bir diktin adem toprağına
suladın onları sevgi umutlarıyla!
“Kıyâmet” dedin “Kopsa bile umudu hiç yitirme!
Her bir fidan bin umut, vesile kaderlere!”
Gözün yine ufukta derince bakıyordun!
Hasretin hasretime cem’e cem katıyordun!
Gökyüzünde güneşler, nice yıldızlar senin!
Her biri yol gösterir, hepsi senin eserin!
Zaman zemin olmadan dokunursun insana!
Çağlar geçse ne olur vefakârsın dâvâna!
“Her insan bir nefestir, nefhayı anlayana
bağla umudu Hakk’a, beşer kurttur insana!”
Yine çattık, vakit geç, zaman akıp gidiyor
derûnî sözlerinde akıla sır ermiyor!
Gelen veda vaktidir, sorgu sual olunmaz
hikmetini anlayan, artık mekan durulmaz!
Eğilip bükülemem, aslım astarım belli
bir ümmete koşturan duan amelin belli!
Herkesin bir cânı var, verecek cânânına!
Can çıkmadan Öz çıkmaz! Budur cânâna muhtıra!
Eğlen insan eğlende dur, vakit tamam olunca

Açılır bâb-ı Sabûr, tek yârin Hû kalınca!

Gül İle Hasbihâl - 25

Hani o gün dağların üzerinde
Koşuşturup duruyorduk seninle!
Ellerimiz neredeyse
bulutlara deęecekti!
Bir ara güneşini sana gülümserken gördüm!
Sanki iki güneş birbiriyle selamlaşıyordu!
Beni yakan güneş sana
Serin mi serin oluyordu!
“İnsan kendi içimdeki güneşini diriltmeli”
diyiverdin aniden!
“şu bulutları görüyor musun
İçinde rahmet mi var gazap mı?
Hangi hükme tâbidir bilinmez !
Aşğın mesleği odur ki
Yârinin hükmüne sual edemez!
Aşğın mesleği odur ki
Tüm kaygı ve endişeleri
Aşkıyla pâk etmiştir!”
O an bir his sardı omuzlarımı
Kalbinden dökülen her kelime
Beni Örtten bir pelerin oluyordu sanki!
Yokuştan aşğı inerken
Ebruli çiçeklerin içinden geçtik!
onlardan çıkan mis kokular
Karışuyordu nefesimize!

İki çiçeği birbirine fısıldarken gördüm:

“ İnsan olmak ne güzel!

Aşka düşmek ne güzel!

O Allah ki güzeldir!

Ona kulluk ne güzel!”

Bugün de akşam oldu!

Bugün de vakit tamam oldu!

Hasretin atları dolu dizgin

batan güneşin ufkuna koştu!

Gül İle Hasbihâl -26

Bugün saat uzayıp durmuştu!
Ayrılık vaktini umarken o tepenin ucunda
ve güneşi yorgun yorgun batarken
sen “beklememiz”i söylemiştin!
Sadece seni dinlerken ben
ışıklarıyla zamanı donduran yıldızlar
birbirini aynalayarak belirliyordu!
Elinle onları işaret edip şöyle dedin:
“Gökyüzündeki yıldızların çoğu
biliyor musun ölü yıldızlar!
Bir çoğunun ışığı var ama kendisi yok!
Bu yüzden
çıplak gözle gökyüzüne baktığımızda
hangi yıldızın yaşıyor
hangi yıldızın ölü olduğunu anlamak oldukça zor!
Ancak astronomi ilmi ile
yıldızların hakikatini öğrenebiliyoruz!
Bu da tıpkı bu dünyadan göçmüş ancak bilinç olarak yaşayan
Allah dostlarının bir nevi örneği sayılır!
Onlar bedenlen olmayabilirler
amma bilinç olarak hâlâ yaşamaktadırlar!”
yavaşça gözlerine baktığımda
tüm yıldızlar onların içindeydi!
“İnsan” dedin
“Kendini anlamayan insan başkasını nasıl anlar?”

Kendisine ihmalkâr başkasını nasıl tamamlar?”

Sözün bittiğinde durdun öylece

sonra kanatlanıp bir nûr yolu tutup uçtun

gökyüzüne yerleştin “Ay” diye!

Seyreyledim sizleri saatlerce!

Umudum özüme karıştı!

Sevdim seni hep kalbimce!

Gül İle Hasbihâl - 27

Bu sabah seni beklerken çıkmaz sokakta
köhnemiş konakları seyrediyordum!
Hüznün kokusu sinmiş arnavut kaldırımları
bana geçmiş zamanları anlatıyordu!
Her evden çıkan o çaresiz iniltiler
kesif bir sis bulutu gibi çökmüştü sabaha!
Bir ümit çeşmesi arıyordum orada
“selam” diyen nahif sesini işittim!
Elinde bir avuç yasemin!
Öyle bir koktu ki burnuma
tüm hüznüler dağılıverdi aniden!
Gülmek geldi içimden evet gülmek
seyr-i seferimi kutsayan gülümsemek!
“Yollar yürümek için menzile
vargücünle gitmek, sevmek, sevmek!
Her köşenin bir hatırı var insanda
lakin önce kendini affetmek gerek!
Sanma ki yaşananlar boşa yaşanır
herkesin nasibidir kendini sürmek!”
Derinlere daldım sözlerin karşısında
benmişim meğer kaynağı demek!
Benmişim sende beliren o şefkatli yüz
benmişim yüz çeviren kendimden demek!
Ağladım ağladım yine ağladım
sağnak gibi boşanan rahmetlerle

meğer şifa çeşmesi bende benmişim
bemişim yüzleşecek bu âfetlerle!
“Yürü benimle” dedin yollar çamur
“aslın toprak, aslın bir hamur”
Çıkardın beni bir mahşer-i divâna
an be an gördüm ruhları meydanda!
Kimi kaçıyordu sevdiğinden ne garip
kimi koşuyordu peşinden! Acayip!
“Durun” dedi bir ses göklerden
“Durun, durdurun âlemi çıkın nefretten!”
Başımı öne eğdim, yollar çaya dönüştü
her cân orada yaşayan ömürdü!
Kaynaştı tüm damlalar koca ummanda
hasret bitti, sevgiden büyük bir kapta!
Ne de aceleci bu insan orda gördüm
Alevlendim ateşten, su ile söndüm!
Aşk kapısı açıldı taşıtı umman
sardı Aşk! Rengarenk âsuman!
Kanatlandım bende senin ardından
meğer aşk imiş Ma’suk’tan ferman!
Hayalim önümde diz çöküyordu
Uyandım, gözlerin gülümsüyordu!
Baktın bana uzunca bir vakit
“Uyan! Aşk ile yaşarsan o zaman ümit”
Çıktım sayende o çıkmaz sokaktan
Ayrılık vakti vuslat, çağrısı Aşk’tan!”

Gül İle Hasbihâl - 28

“Tüm kâinat
eseridir O Hakk’ın!
Her bir insan
fiilidir muhakkak!
Âşık, Ma’şuk
nasıl işler anlarsan
O’dan başka “Gâlib” yoktur!
O Mutlak”
Senden akan nağmeler
havayı hararetlendirdi!
Her bir zerre
raksetmeye başladı!
Her bir can
nurdan bir hâl aldı!
Akıyordu kelimeler ağzından!
Sanki pınar
patlıyordu durmadan!
“Yaradan üretkendir
Her bir an bir şe’ndedir!
Ümidi kesmez isen
Rahmân Rahîm sendedir!
Soruyor insan sırrı
bu acayip nerededir?
Ah bir bilse ki insan
Cân içinde Öz’dedir!

Kılıç ile kesemezsin nefsini
elinde bir Zülfikâr olmayınca!
Boşa geçer vermezsen nefesini
Aradığın Hak yolu bulmayınca!”
Uzun uzun baktın
önümüzde uzanan ovaya!
nice nice varlıklar
Serpilmiş etrafında doğaya!
“İşte bizde dağıldık
böyle yayıldık
umarsızca meydana!
Unuttuk gerçek Sahibi!
Sandık ki biz bizyiz
alan satan hep biziz
hesap yok bu dünyada!”
Gözlerinden çıkan alevi gördüm!
Yanan yüreğini gördüm!
Bu sefer ben girdim araya
“Firkat vakti, gerek yok
seni bu kadar yormaya
Hadi bugünümüze eyvallah
sohbet muhabbet aşktan
dâim olur inşallah”

Gül İle Hasbihâl - 29

“Her gecede bir sabah
her tohumda bir ağaç
her damlada bir umman sırlanır!
Her yolda bir hızır
her kelamda bir kitap
her mâşukta bir âşık sırlanır!
Girdiğimiz sık orman
ilerlememizi engelliyor!
Neden sonra bilinmez
büyük bir kapıya vardık!
Sarmaşık güller sarmış
komacan bir kapı bu!
Kilidi olmayan güzel işlemeli
işçiliği işveli mi işveli!
Elini dokununca açıldı kapı
gürültüyle gıcırdayarak!
İçi Cennetten bir bahçe
mis kokular yayarak!
“Bu bahçe saadet bahçesi
huzurun dibâcesi!”
Gördüklerim hayal mi?
gerçekten bir kesit mi?
daha ben anlayamadan
“Hayal kurmak
sığındığımız cennetimiz” diyiverdin!

“İnsan sadece
hayal kurarken özgür olur!
Bu yüzden veriyor Veren
hayal kurdukça Seven!
Düşlemek için aşk lazım
düşe düşmemek lazım!”
Merakla seni dinlerken
kıymetini kavradım!
Tahayyül kudretim
Sahibi’ni varladım!
Vakit tamam anladım!
Düşümde düş avladım!
Ne güzel geçti vakit
canda Aşk’ı sırladım!

Gül İle Hasbihâl - 30

Üç kazan kaynıyor
gösterdin burda bana!
“İnsanlar düşer durur
dünyada üç kazana!
Biri “ihmal” kazanı
başa belâ ne bela!
En akıllılar bile
düşüyor bu kazana
önemsemez, ilgisiz
değer vermez gayrına!
Biri “işgal” kazanı
umursar hep kendini
hükmetmektir alanı
işgal eder kişiyi
bırakmaz bir gidiversin
bırakmaz özgürleşsin!
Bir diğeri “İstismar”
kullanmaktır gayesi
sömürmek, süründürmek
hayırlarını emmek!
Pek sever bazıları
kazanlar kaynatmayı!
Uzak dur bunlardan
Özünden düşme sakın
Onun canı merhamet

şefkat vefa ve hürmet

Uzak dur kazanları

böyle kaynatanlardan!

Samimi ol dürüst ol

ânda yaşa rahat ol!

Sevmeye sevilmeye

tüm gücünle hazır ol!”

Yine gün güneş battı

O Dağların ardından

Ayrılık gelip çattı

gülce gözlü o Yârdan!

Gül İle Hasbihâl - 31

“Bir mahkum
zindanının anahtarını
elinde tutuyorsa
ve hala kilidini açıp
dışarı çıkmıyorsa
esareti “tercih” ediyor demektir!
Her tercih bir içtihad
her içtihad bir kader!
İnsanlar başta
“evet” der lâkin
neye “evet” dediğini bilmez!
İşlerin içyüzü aydınlanınca
bir “evet”in bin bedelini öder!
Şimdi anla idrak et!
Şimdi düşün dikkat et!
Bir “kul” olmak isteyen
özünde gür olmalı!
Hakk’tan ona geleni
Hakk’a teslim etmeli!
Sadakat ile pişip
ihlas ile koşmalı!
Sevgi ile coşturup
Aşk’ı ile coşmalı!”
Boş kuyumda ki sular
doluyordu seninle!

İçimde ki Yusuf'u
buluyordu nefesinle!
Gün bitse bile artık
vuslatı bekliyorum!
Her ayrılıkta özlem
ilaçtır biliyorum!

Gül İle Hasbihâl - 32

Bu sabah neşeliydin
Cıvıl cıvıldı sesin
Gözlerinin içi gülüyor
Bir başkaydı hevesin!
Hani desem gökte ay
parlıyordu ki keskin
Senden öte sen gördüm
Kimler ne derse desin!
İçinde sanatkâr var
hep gönül gözlerdesin
Hakk ile gülümsüyor
gören başka ne desin?
“Olan hayır tecelli
olmayan nedir?” dedin
Söyledim istemsizce
“Zulmette kalan” dedim!
Öyle baktın yüzüme
sevinçliydin bu kesin!
Şaşırmadım ben bana
Herkes önünden yesin!
“Dön de bir bak aslına
Hakk’tan gelir nefesin!
Çekişmeleri bırak
dostun olsun o nefsin!
Sakın düşme kaygıya

korkma ruhun bir bilgin
Olan olmakta Hakk'tan
hakikatse o gezgin!"
Âşınayım ben sana
Gördüm ki mutmainsin
dedikodun yapsalar
olsa erbaa hamsin!
Yolun yoluma Sırât
gülün özüme dizgin!
Sonuçları bıraktım
süreçtedir bu miskin!

Gül İle Hasbihâl - 33

Salkım salkım dökülür
Cümle Esmâ semâdan
Hasretiyle örülür
Cümle Esmâ Hüdâ'dan
Kevn'in sırrı Kün'dedir
Hayır olsa şerr olsa
Olanda hayır vardır
Cümle olmak Hüdâ'dan!
Ben'in sırrı Biz'dedir
cahil kalma İnnâ'dan
Ahmak ile oturma
Cümle ilim Hüdâ'dan!
Hazret ile sohbeti
uçurur erenleri
Ermek olur kurbiyet
Cümle kurban Hüdâ'dan!
Zaman mekan pranga
tefekürün hürriyet
Secdededir kulluğun
Cümle kulluk Hüdâ'dan!
Kaldıramaz mümkünü
Nefis ile soluyan
Nefes olmaz mutmain
Cümle tatmin Hüdâ'dan!
Bak ne der âlem sana

“Âşık bakar hem her an”

Hikmetler dökülüyor

Cümle nurlar Hüdâ'dan!

Yaklaşıyor yaklaşan

Muhlislerdir kurtulan

Niyet halis olunca

Cümle bağış Hüdâ'dan!

Güller gülü kokmakta

Her an esmede Kur'an

Câna bin can olmakta

Cümle cânan Hüdâ'dan!

Gül İle Hasbihâl - 34

Derdimi Sen bilirsin! Dermanım Sen'sin!
Hayal değil gördüğüm! Menzilim Sen'sin!
Seversin gönülleri! Severler Sen'i!
Düşlediğim düştesin! Mâveram Sen'sin!
Neden yanlış anlıyor okuyan Sen'i?
Okumayı bilmiyor halinden belli!
Nice "kavuştum" sanan düşüyor geri!
Sınırsızda sınıırım, yakınım Sen'sin!
Sığınmışız yalana, halimiz harap!
Edinmişiz sahteyi çıkılan mihrap!
Gerçeği görsek bile kapalı kitap!
Gerekıyor ihtimam sahibi Sen'sin!
Koşuşuyor insanlar hepsi her yöne!
Âşıklar kurtuluyor deverân döne!
Sönmez âşıkta iman! Ahmağa söne!
Aşkın tek sahibi var! İşte O Sen'sin!
Gül ile hasbihâli anlarsan servet!
Dönüp bak bir aynana neden bu nefret!
Gülde görünen her şey gerçek bir İffet!
Beni şahit kıldıran, hasretim Sen'sin!
Kaçacak yerimiz yok, zindandır dünya!
Kendi kendine hasret! Düşün ve anla!
Nice kabir çıkarız, şimdi ve anda!
Ruhumuza dost olan O Gül O Sen'sin!

HIZIRDAN HIZIRA!

Gördüğün şeyleri düş sanma sakın!

Habercidir sana! Gelir münteha!

Muhabbet kuşudur! Dualar yakın!

Hızırdan hızıra erişir nefha!

İki gonca gülün sahibi Hakk'tır!

Biri zâhir olur biri bätındır!

Cem etmezsen onu sonu ziyandır!

Hızırdan hızıra erişir nefha!

Yolun sonu vardır! Elbet bitecek!

Alan veren O'dur! Yüzler gülecek!

Koca beyaz kapı elbet bilecek!

Hızırdan hızıra erişir nefha!

Aşkın atı bilir kimdir seyisi!

Ayırdeder durur sahte muhlisi!

Açar kanatları yıkar hapisi!

Hızırdan hızıra erişir nefha!

Gözyaşıdır sefâ! Çoğunda olmaz!

Derdi gerçek olan asla gücenmez!

Sözünü tutanlar geri çevrilmez!

Hızırdan hızıra erişir nefha!

Cümbüş eder esmâ! Görmüyor musun?

Başlayanlar biter! Bilmiyor musun?

Bâkî olan O'dur! Duymuyor musun?

Hızırdan hızıra erişir nefha!

Selam olsun câna! İşte emânet!

Hakkı tutanlarda olmaz nedâmet!

Nûr üstüne nûrdur! Sorma keyfiyet!

Hızırdan hızıra erişir nefha!

ÖLÜM YOKLUK DEĞİL Kİ

Ne düşünürsen düşün! Vazgeçme sen kendinden!

Bırak hatıraları! Rabbin umutlu senden!

Hayat yolu uzarken! Ecel geliyor erken!

Ölüm yokluk değil ki! Ölüm başka bir evren!

Nice yiğitler geçti! Durmadı şu dünyada!

Kimi âşık orada! Kimi Ma'suk burada!

Senin meylin neyedir! Bekleyenin ukbâda!

Ölüm yokluk değil ki! Ölüm başka bir evren!

Herkesin hesabı var! Umudu var eşyadan!

Senin umudun olsun! Vazgeçme ha Canan'dan!

Sen unutsan da O'nu hatırlatır durmadan!

Ölüm yokluk değil ki! Ölüm başka bir evren!

Duyular kapanınca sinir oluyor hisler!

Körlük sanma gözlerde! Görmeyendir o kalpler!

Ne anlatsam da duymaz! Anlamaz ki gafiller!

Ölüm yokluk değil ki! Ölüm başka bir evren!

Nemrutların cahili yaman olur uzak dur!

Kibir çıkar bacadan! Kara is duman odur!

Sen ibreti almazsan kalır ağacın bodur!

Ölüm yokluk değil ki! Ölüm başka bir evren!

Âlemleri bilmeyen kalır yolun başında!

Sözün doğrusu Hakk'tan! Olsa doksan yaşında!

Kusur arayıp duran bulur kalem kaşında!

Ölüm yokluk değil ki! Ölüm başka bir evren!

Gece gündüz karıştı! Zaman girdi çuvala!

Ruhun da uykuda mı? Uyandırsan sabırla!

Görmez misin melekler olmuş sana mübtelâ!

Ölüm yokluk değil ki! Ölüm başka bir evren!

YAKÎN!

Ne gariptir insanlar! Görmez yanındakini!

Uçup gider fırsatlar! Anlamaz neden niçin!

Değer bilmez, veremez! Üzer avuçtakini!

Düşünmez gidenleri! Dinlemez nedir yakîn!

Her sabah uyanınca yeniden doğuş başlar!

Aşk atını besleyen uzun soluklu koşar!

Riyâyâ bulaşmayan emin olur hep coşar!

Düşünür gidenleri! Tefekkür olur yakîn!

Okuduğun kitap ne! Kimden kime o mektup!

Eğer görmek istersen duruyor işte matlup!

İnsan insana benzer! Kimi âkil kim meczup!

Zikir olur her ânı! Süzülür ona yakîn!

Her sabahın akşamı hesap kitap günüdür!

Anlayan anlar onu! Yer ve gökler dürülür!

Kıyamet mi ararsın? O mahşere yürünür!

Anlayışta idrakin! Gönül bilir ne yakîn!

Nefis bir muammadır! Duman üstüne duman!

Sırrı ifşa olunca çıkar içinden boran!

Adam olur dirilir içinde var bir aslan!

Mutmain olunca can! Cansuyu ona yakîn!

Aldın say payeleri! Oldun ise ne oldun!

Bir küçücük selama burun kıvrırıp durdun!

Ne güzel bir çınardın! Şimdi sararıp soldun!

Ömür tükenince bak! Selama durur yakîn!

Göz kırıyor hikmetler! Anlayanlar anlıyor!

Kolay değil yolculuk! Özgürlüğe koşuyor!

Herkes bak âkibeti bilmem ne mi sanıyor!

Bırak hikâyeleri! Sana anlatsın yakîn!

KORKMA AŞK'TAN HABİB'TEN

Yaprağı koruyan O! Korkma ayrılıklardan!

Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

Takdir neyse olan o! Kâm al mukadderattan!

Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

Ne çok telaşın varmış! Ne çileler çekersin!

Hakk'a rağbet olmazsa üzülür yerinirsin!

Aldırma sen ellere! Yakîn ol sevinirsin!

Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

Kum saatinden zaman! Bak ki düşen düşene!

Her hakikat bir veche! Berekettir ömrüne!

Teşekkür et âleme! Hamd ederek Rabbine!

Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

Kimsesizin kimsesi! Hoşla o garipleri!

Hor görecek olursan vefasızlık halleri!

Her ocakta bir duman! Sabır gönül işleri!

Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

Yüce Gönül'den düştün! Nur saçıyor bakışın!
Her gülüşün bir umman! Hayy'dan Hû'ya akışın!
Bilirim ben ruhunu! Her kandili yakışın!
Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

Üzülme üzenlere! Cahil halden anlamaz!
Bir idraki patlasa! Muhabbet geri durmaz!
Güleç yüzünü göster! İnan bir şey yapamaz!
Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

Eğri otur düz konuş! Meramım var derdim var!
Sözüm özüne yolcu! Başı sonu Yâr'dır Yâr!
Nurdan bir billur gibi! Bu aşk atı hârdır hâr!
Hesapsız Rezzâk'tır O! Korkma Aşk'tan Habib'ten!

MUALLİM NE DEMEKTİR?

Bilir misin Ey Tâlib! Muallim ne demektir?

Önce kendini bilen! Sonra O'nu bildiren!

Bilir misin Ey Tâlib! İlim bil ne demektir?

Kendini bildin tamam! Rabbini tanımaktır!

Herkes nefesine bakar! Aynası yok göremez!

Bütün kâinat gezse aynası Muallimdir!

Koşar sahteye meyil! Bir kendini bilemez!

İşin başı ve sonu! Evvel Âhir Alîm'dir!

Derdi olanlar gelsin! Başkasına zül olur!

Yüzleşebilen nefis belki bak mutmaindir!

Eğer hakkı söylerse işte sen onunla dur!

Hakkı tutup kaldıran o gerçek Muallimdir!

Vefâ vefâ hep vefâ! Ne olur biraz vefâ!

Hüküm içinde hikmet! Öğreten O Hakîm'dir!

Aşk'a düştüm bir kere! Nice başa o sefâ!

Dersem deli olurum! Demezsem: Muallimdir!

Hepimiz göreceğiz kendi gerçekliğimiz!

Yazan çizen hep O'dur! Ezelde kader takdir!

Ne geçmişe hükmüm var! Bilmez geleceğimiz!

O söyledi ben attım! Mutlak O'dur O Kadîr!

Uzan sonsuzluğa sen! Sınırı var elbette!

Sonsuz olan O'dur bak! O her şeye Muktedir!

İyi niyet sıdk vefâ! Öz'ün samimiyette!

Sevilecek Dost'a gel! Muhabbette O Tek'dir!

Sözün özü Muallim; öğretir hak bâtılı!

Onun gözünden evren er meydanı yeridir!

Tâlib olanlar gelsin! İnan odur akıllı!

Doğacak bir gün bil ki! O dağlardan o Bedir!

ÇÜNKÜ

Herkesin hakikati kendine parlayandır!

Heyhât bak ki o insan zâlimliğe dadanır!

Neden diye sorarsın! Neden insan duyarsız?

Çünkü Hakk'la sohbeti kesti uzun zamandır!

Yollar uzayıp gider! Zaman ona efendi!

Eritir saatleri! Galiptir kendi fendi!

Neden diye sorarsın! Neden insan umarsız?

Çünkü Hakk muhabbetin ertelendi ikindi!

Kimse kendine bakmaz! Şikayeti başkası!

Dua eder aleyhe! Anlamaz ne belası!

Neden diye sorarsın! Neden insan hep çapsız?

Çünkü Hakk'a dönmezse çalışmıyor kafası!

Yiğit olan Alîdir! Cesareti derdine!

Birazcık şüphedir! Hayretmekte kendine!

Neden diye sorarsın! Neden insan amaçsız?

Çünkü Hakk'ın vechesi görünmüyor kalbine!

Hızırlardan Hızır var! Yoğurt yiğışı başka!

Az birazcık dokunsan! İnan gelir o Aşk'a!

Neden diye sorarsın! Neden insan sevdasız?

Çünkü Hakk'la beraber dönemiyor o halka!

Diren canım hep diren! Ezilsin ayakların!

Belki kurtuluş budur! Aldanmalardan sakın!

Neden diye sorarsın! Neden insan imansız?

Çünkü Hakk'ı bilmiyor! Şah damarından yakın!

Uyan Ey Tâlib uyan! Sırrın bak ifşâ oldu!

Gökyüzünde melekler hayret üzere doğdu!

Neden diye sorarsın! Neden insan hep gamsız?

Çünkü Hakk'la kurbiyet canda sararıp soldu!

OTUZ İKİ YIL OLMUŞ!

Sevgi kuşu şakıyor! İki ara bir dere!

Âşık “Ankâyım” diyor! Uğramaz ona çile!

Yücelerden esen Hak! Karışır rüzgâr yele!

Tozun silkeler toprak! Ma'suka dön bir hele!

Bir nâdide bahçeymiş! Gülistân gelir dile!

Aşk bâtilı hep yener! Fir'avn olsa da Nîl'e!

Yürü Gönül Güzelim! Vuslat erişen yere!

Bülbüle şöyle derler: Çöl nere Bostan nere?

İki deniz görünür! Biri “Sabır” biline!

Diğeri ummân dürür! “Şükür” kavuşur bine!

“İşte buldum” diyorlar! Sabır biçer enine!

Cân sırrına eren Yâr! Şükürde Rahîm'ine!

Otuz iki yıl olmuş! Tenden öte gönlüme!

Adı "Gülenay" olmuş! Aşk sırrımı bilene!

Ölüm yoktur Âşık'a! Yanar durur Rabb'ine!

Erişir hasret olur! Hamd eder her haline!

Unutmadım vakti Yâr! Her günü aşka gebe!

Dua olup yağmakta! Dokunmakta her ele!

Halis niyet olanlar! Dönebilse Tek yöne!

Görebilir gerçeği! Yokluk yoktur sevene!

BENİM

Kimnelere diyemem! Sırrım yok ki sır benim!

Nefes alıp hem versem! Ruhum üflenir benim!

Şu kısacık ömürde kim ne yapmış bana ne!

Aşk atına binerim! Çılgın süvari benim!

Her köşede bir kandil! Yakan yakılan benim!

Bakıp durduğun ayna! Gören görünen benim!

Lafza takılıp kalma! Kim ne demiş bana ne!

Hayal üstüne hayal! Perde karagöz benim!

Sitem edip durursun! Şikayetin hep benim!

Güzel bir iş yaparsan! Bil ki hediyen benim!

Görünene aldanma! Kim ne görmüş bana ne!

Hayır ve şerr Allah'tan! Okuyup yazan benim!

Kitap kitap üstüne! Kalem divit hep benim!

Aç içini bir oku! Başı sonu hep benim!

Bilmişlere güvenme! Kim ne bilmiş bana ne!

Haşru Mizân gününde hesap verecek benim!

Misal verdildi bana! İdrak edenler benim!

Aklı gönlüne alan! Mecnûn deli hep benim!

Dönüp kendime baksam! Görmeyenden bana ne!

Hasret ile kavrulan! Aşk'a düşenler benim!

Yetmiş perdeyi geçsem! Perdedâr yine benim!

Lafı uzatıp dursam! Kelâma muhtaç benim!

Ah bir Gönül konuşsa! Duymayandan bana ne!

Sözden kurtulmak güzel! Sükûtta altın benim!

İşin aslı Öz'ümde! İşçi usta hep benim!

Eğer cesaret varsa! Fetâ yiğit hep benim!

Vedûd ile sarılsam! Başka olmaz bana ne!

Ol aşkına ulaşsam! Kurabiyette can benim!

KAÇMA SEN!

Nedir bunca hikaye? Nedir bunca tantana?
Söyle bakalım bana! Sence nedir müdânâ!
Duyarsızsın hep öyle! Gelmiyorsun yan yana!
Muhabbetten korkma sen! Sevgiliden kaçma sen!

Gelen gidiyor garip! Sanki hiç yaşamamış!
Aldanış denizine sanki hiç uğramamış!
Vefasızlık diz boyu! Sanki onu duymamış!
Muhabbetten korkma sen! Sevgiliden kaçma sen!

Niyetin halis ise korkma kötü niyetten!
İhlas ile yürürsen yolun tümü hikmetten!
Sıdkı bütün yaşarsan kurtulursun dertlerden!
Muhabbetten korkma sen! Sevgiliden kaçma sen!

Emaneti bulduysan hatıra Sevgilinden!
Sahip çıksana ona! Vedûd O'dur bir bilsen!
Karamsar olma sakın! Biraz gayret! Dirensen!
Muhabbetten korkma sen! Sevgiliden kaçma sen!

Eğer kalbin ağırırsa zikret ki ferahlatsın!
Yalnız değilsin inan! Tek de olsan yaparsın!
İsteyen isteten O! Bırak huşûyu sarsın!
Muhabbetten korkma sen! Sevgiliden kaçma sen!

Aldanışın kendinde! Kimsenin umru değil!
Eğer gerçek dost isen! Dostu görünce eğil!
Bırak iddiaları! İdraksizlerdir câhil!
Muhabbetten korkma sen! Sevgiliden kaçma sen!

İstiyorsan arınmak! Bir kul olmaya çalış!
Her yüzleşme nurludur! Söyleyenlere alış!
Rahmet denizi geniş! Mübarektir bu dalış!
Muhabbetten korkma sen! Sevgiliden kaçma sen!

GÖZÜN AYDIN!

Yâr ile sohbeta gir! Tadı bak ne güzeldir!
Gönüller mest oluyor! Gözün aydın ne güzel!
Âşıklardan selam var! Seven bak ne özeldir!
Gönül aynadır sana! Gözün aydın ne güzel!

Aldırma kimselere! Bildin ise mahsusât!
Kontrol et diri tut! Görüp gözet hakikât!
Uzak dur fahşâlardan! Sebebidir hayalât!
Gönül aynadır sana! Gözün aydın ne güzel!

Herkesin hayali var! Sen dirilt amelini!
Eğer aldanmıyorsan! Ara bul Dost elini!
Boşver martavalları! Değiştir kaderini!
Gönül aynadır sana! Gözün aydın ne güzel!

Kim kendini bilirse! Bilir o makâmını!
Telaş etmeden yürür! Bulur o bayramını!
Âşık olmaya görsün! Dağıtır ikrâmını!
Gönül aynadır sana! Gözün aydın ne güzel!

Mertebeleri bırak! Sen ihlâsa geliver!
Hudutsuzlukta hudut! Sıdka sen sarılıver!
Hüsnu niyet ile bak! Muhabbette kalıver!
Gönül aynadır sana! Gözün aydın ne güzel!

Kavga değil dersimiz! Kulluk ile imtihan!
Kimimiz hasret çeker! Kimizde O pinhan!
Kimi bakar ardından! Kimimizdir kahraman!
Gönül aynadır sana! Gözün aydın ne güzel!

Her günün mektubu var! Aç bugünü ne diyor!
Aşk gelir bâtlı gider! Emanetin biliyor!
Mukarrebler beklerken cümlesi “Selam” diyor!
Gönül aynadır sana! Gözün aydın ne güzel!

HANGİ MAHBÛB

Gönül deli olur candan sorarsın!
Hangi mahbûb sana tahammül eder?
Hayrı şerre inad edip yorarsın!
Hangi mahbûb sana tahammül eder?

Hakikatler dizilir inci inci!
Âlem özü “Kûn fe Yekûn” bilinci!
Görmez misin damla ummân sevinci!
Hangi mahbûb sana tahammül eder?

Hazret gelir huzur olur kâinat!
Hızırlardan düşen kalkan saltanat!
Biri memât bir diğeridir Hayat!
Hangi mahbûb sana tahammül eder?

Aldanışlar denizini duydun sen!
Kendine bak! Sahte olanı görersen!
Kurtuluşun gönle oturur bilsen!
Hangi mahbûb sana tahammül eder?

Deli derler Hakk yolunda yolcuya!
Ona göre cümle eşya angarya!
Ölüm ile kardeş olmuştur dünya!
Hangi mahbûb sana tahammül eder?

Eğri otur doğru konuş Ey Yolcu!
Sana dūřen Asl'ına dōnmek rücu!
Ruhta Sultan! Nefis bil ki apulcu!
Hangi mahbūb sana tahammūl eder?

Sözün özü maksadını aşmayan!
Beri gel ki hakikatli bu liman!
Tek'e dūřür sana gelsin Âsumân!
Hangi mahbūb sana tahammūl eder?

HEPSİ GÖRECEK

Bırakıp terk ettin gönül yazını!
Kim bilir ne zaman hazan çökecek?
Dökülen yapraklar belki nazını!
Kim bilir ne zaman tenden çekecek?

Ayrılık hasretin sanma çok uzak!
Ferhat'ın Şirin'in hepsi görecek!
Yüreğin hor görme sanma çok ufak!
Vuslatın tahtına odur erecek!

Nerede kaybettin orda bulursun!
Mağrada ağını ören örümcek!
Zihnine söz geçir çok yorulursun!
Sevdandır kalbine Aşk'ı çizecek!

Denizler Semâlar bilir göremez!
Bekliyor benzerin sırrı verecek!
Hayrete düşenler görür bilemez!
Riyâdan kurtulan Hakk'a erecek!

Kendine yolculuk Öz'e dönüştür!
Dost'a gel gönle gir! Huzur bulacak!
İçindeki kervan Rabb'e dönüştür!
Haykırsan göklere melek duyacak!

Bir doğum sancısı girer batına!
Güllerin bağrına Lâle düşecek!
Gerçeği bilenin nasip bahtına!
Kahrı bir lütfu bir Rahîm düşecek!

Aklını başına alma görürsün!
Hesabın kalbine ağır gelecek!
Kurtuluş istersen yüzleş görürsün!
İçindeki şaşkın Adl'e gelecek!

DERBEDER!

Kelimelerin yetmez!
Tarifi bir insana!
Dışı siklete değmez!
İçi muhtaç izâha!

Canı kıymetli olur!
Bir diş diken çibana!
Avaz eder pert olur!
Şikâyetle cihâna!

İnsan bilir kendini!
Aczi dar paçasına!
Bilmez ahmak fendini!
Mühürdür façasına!

Kılı kırk yarar durur!
Menfaati uğruna!
Ömür biter savurur!
Amel gider boşuna!

İşte bir Aşk temizler!
Koyar ahvâl yoluna!
Bunca aklanır işler!
Döner hep sevabına!

Bir idrâk bir uyanış!
Diriliştir adına!
Rabbiyle bir boyanış!
Kurtuluş murâdına!

Eğ başını yap secde!
Gör melâike ne der!
Gönül kapısı sende!
Açsana ey derbeder!

FELÂH!

Neyler âlem bir pazar ki Emr'e âmâde!
Sen sanırsın boşta gezer her şey âvâre!
Görmez misin cümle kullar hepsi bîçare!
Gül Ey Gönlüm! Gül ki sende felâh bulasın!

Âşıklara helal olsun gör ki dîvâne!
Riyâkara savaş açmış! Yalan virâne!
İhlası var sıdkı bütün Aşk'a nişâne!
Gül Ey Gönlüm! Gül ki sende felâh bulasın!

Yetim kalır bu dünyaya bulan bahane!
Haydi gayret! Ne yapsan da onda bigane!
Bırak lafı! Düş aslına halde hazine!
Gül Ey Gönlüm! Gül ki sende felâh bulasın!

Anlamadın hâlâ sen ki nerde karîne?
Bak gönlüne bak ki aksi Hakk'tan numûne!
Başka yok ki görmez misin O'dur yegâne!
Gül Ey Gönlüm! Gül ki sende felâh bulasın!

Yetmez mi ki kaldın burda canda rehine!
Hayal olur Vech'i görsen cümle kâşâne!
Bak gidiyor umman içre Nuh'un sefine!
Gül Ey Gönlüm! Gül ki sende felâh bulasın!

Ne saklarsın için dışın bilmez meyhane!
Hangi yöne dönersen dön Vech'e pervane!
Aldatanlardan sana ne! Yürü merdane!
Gül Ey Gönlüm! Gül ki sende felâh bulasın!

Bir dinlesen řu gönlünü olur mestane!
şifa bulur şifa olur değmez hastane!
Gireceksen gir kapımdan sıdkı dostane!
Gül Ey Gönlüm! Gül ki sende felâh bulasın!

SULTAN VERMEK İSTERSE!

Herkes yolunda yolcu!
Sanma bitmez soluklar!
Uyan haydi Uykucu!
Sardı boynunu yular!

Ol ki ma'rifet ehli!
Cimri olmasın ilim!
Kalma sakın hep aklî!
Göremezsın o Hakîm!

İlimler hep vesile!
Aslolan irfân-ı Hakk!
Düşmez yakandan çile!
İnsan olan müstehak!

Sabret bu seferinde!
Çözülür nûr düğümler!
Ganimetler önünde!
Şifa saçan güğümler!

İstidâdın ne ise!
Odur ancak nasibin!
Sultan vermek istese!
Yoka yazar o kesbin!

İster isen kemâlat!
Ara bul noksanında!
Yazmış ise Kâdir zât!
Bulursun doksanında!

İnansen inanmasan!
Kalkıyor bil şu kervan!
Dostlar akar Canan'dan!
Âşıklar ayan beyan!

MAVERÂ

Duyar mısın a Oğul!
Gariplerin sesini?
Meşguliyet ne Oğul?
Boş verme nefesini!

Uyan uykudan bir bak!
Gökler neler söylüyor?
Olan oldu muhakkak!
Sevenler hep görüyor!

Yiğit ol arsız olma!
Bırak bahaneleri!
Emaneti unutma!
Hayır bil ayetleri!

Bir cana dokunursan!
Hesapsızdır rızıklar!
Korkma! Adam olursan!
Yolun bekler yıldızlar!

Unutma babanoğlu!
Âdem'den bir hatıra!
İşte sen insanoğlu!
Havva annedir sana!

Kimi düşer kuyuya!
Kimi çıkar dağlara!
Yine de koş yardıma!
Umut sensin: Mâverâ

Sözüm işit al götür!
Doğru ise hediye!
Eğri olursa bitir!
Bekletirsin ne diye!

OLSUN!

Vur nefsine Aşk'la vur!

Kırılan putun olsun!

Kıran eserin değil!

Hakk'ın elleri olsun!

Yâr sarsın yüreğini!

Yeşeren ruhun olsun!

Dinle âlem sevdada!

Duyan haykıran olsun!

Ölmek vakti kuşlukta!

Annen habercin olsun!

Rahmet yağsın kabrine!

Baban kerpiçin olsun!

Sende beni unutma!

Bende sen ayna olsun!

Mutmainden rızaya!

Fettah habercin olsun!

Aşk geldi bâtil gitti!

Gönülden teslim olsun!

Bir andı bin seyirtti!

Yoldaşın Mâşuk olsun!

Her birimiz düşeriz!
Yollar selamet olsun!
Ben sen yok hepsi biriz!
Tevhîd ilacın olsun!

Bir yaprakta ümidin!
Yanında Dost'un olsun!
Salât hayât ve memât!
Muradın Cânân olsun!

HER GÖRDÜĞÜN AYETTİR

Be hey riyâya meftûn! Arza arzun cinnettir!
Arz da Aşk'ına meftûn! Arzın Aşk'ta vahdettir!
Ânda cahil durursan bak ki sana mihnettir!
Vakte sahip olursan Hakk'a giden nimettir!

Atıl! Burak gibi ol! Ruh mühürlü senettir!
Arş'a uzanan bir yol! Her gördüğün ayettir!
Şehâdetin ne senin? Uyan! Uyku gaflettir!
Toprak kokuyor tenin! Ölüm sana illettir!

Yanıp yanıp söndüğün! Bakki Mâşuk gerçektir!
Hırs-u hevâ ile can! Hebâsı hep hasettir!
Eğer Hakk'a yürürsen her ânın istikbâldir!
Cennet koşar ardından! Sana sözüm izzettir!

Dön özüne dön hele! Her gördüğün servettir!
Kimi savrulur yele! Kimi cânda nefestir!
Sür yüzünü sür hele! Aşk'a deĝen rahmettir!
Kimi yanar pervâne! Kimi câna şerbettir!

Üç emanet var sana! Hepsî sende safvettir!
Biri doğruluk olur! Özün sözün hikmettir!
Biri çok gizli durur! Adı samimiyettir!
Bir diĝeri muhabbet! Ona kavuş! Cennettir!

Kaçamazsın Hüdâ'dan! O'na kaçış Ahrettir!
Haysiyetin O Hû'dan! O'na sırât rikkattir!
Şöyle bir bak âleme! Varı yoğu hâcettir!
Her ne olursa olsun! Bil ki sonu avdettir!

Yine düştük hayrete! Susmak dahi gıybettir!
Ne göz kalır ne rüya! O'nu görmek kurbettir!
Eğer ibret almazsan! Düşün sonu hasrettir!
Kavuşamaz idrâke! Döner döner gurbettir!

KİM BİLİR?

Unuttun mu yoksa
Aşk'ın muhabbetini?
Ruhunu ısıtan ılık meltemini?
Hani yazın dağlardan
tepelerden esmede ruh denizine!
Hani ince bir ay görünür
bağlandığın sebeplerde!
Bir hurma dalına tutunur gibi
eğrilir gecelerinde!

Unuttun mu yoksa dumanını dertlerinin?
Sarmış başını eğlenirken sinsice!
Kaç gece soludun karabasanlarını?
Çıkamam sandığın
sabahların oldu kaç kere kim bilir!
Kaç kere sektin şu zaman sekseğini?
Hani durmaksızın ilerleyen
dertler merdiveninde!
Duyulmaz sandığın hıçkırıklarında!
Uydurulmuş çocuksu hikayelerinde!
Kimbilir kaç gece?

Şimdi kaldır başını ufkuna bak!
Bin kızıl elma var bekliyor seni!
Huzur istiyorsan fırtınalı yüreğinde

hazır olmalısın Aşk atının ayak seslerine!

Değişmez sanma sakın rüyalar!

Hem değişir hem dönüşür insanda!

O zaman Dost'u bulur anlarsında!

O zaman Aşk'a teslim olursun

taaa yürekten!

O zaman "Gönlüm" der Gönlüm!

Gülistanda bahar olur çiçekler!

Dua dua açar her nefesimden!

Yorulmaz hiç söylemekten!

Yorulmaz Sen'i sevmekten!

YER İLE YEKSÂN!

Vîrân olmuş şu bağında
nedir övdüğün?
Ahkâmı kes! Bu başına
nedir ördüğün?
Hayal ettin oldu sandın
sanki gördüğün
Bak ki nemrut bak ki fir'avn
yer ile yeksân!

Bin zâlime yeter imiş
bir cân İbrâhim!
Nâr güllere döner imiş
bir an İbrâhim!
Gül gülistân ister imiş
bir yan İbrâhim!
Bak ki nemrut bak ki fir'avn
yer ile yeksân!

Aç gönlünü bin bahtına
vazgeç yeisten!
Bin mukadder kudret ile
keder beisten!
Câna düşman Hakk'a isyan
akd-i necisten!
Bak ki nemrut bak ki fir'avn
yer ile yeksân!

Dosta çatıp hoş sohbetin
keser gün gelir!
Sırtına bin deste gülü
bâr eder emir!
Hani nerde o güzelim
Aşk'a hak iksir!
Bak ki nemrut bak ki fir'avn
yer ile yeksân!

KIRDIKLARINI YAPIŞTIRABİLİR MİSİN?

Kırdıklarımı yapıştırabilir misin Ey Tâlip!

Hangi dağların dipsiz koyuklarında çürüttün duygularını?

Sana da bir anne emzirmede mi ılık çiğ sütünü damla damla?

Hoyrat bir kışın es geçtiği naif bahara erişemedin mi hala?

Kılamadın mı tevbeleri secde vurulan alınlara sırma köşk?

Varamadın mı varılamayan yere Ankâ ile kırk kuşun Hümâsına?

Derya oldun da bir katreye giremedin mi kızıl şafaklarda?

Aynalarda ezber ettiğin hangi çapsızın aksidir bilir misin?

Hangi şakî senin zulmünden daha zalim olabilir ki?

Yitirdiğin anılar meçhulden hesap sormaz sanma sakın!

Nemrut'un helaki bakıyor bir sineğin vızıltısına!

"Vardım" dediğinde hesaba çeker riyâ ile yüzleşen leşini!

Koşturduğun şu zaman ne menem bir şeydir!

Mekanlar hapsediyor seni farkında mısın?

Zihinler dondurmuş bütün özgürlükleri!

Kurtul köleliklerden daha ne bekliyorsun!

"Oldum" dediğinde kırılmayan kalmaz dokunduğun şeyde!

Dosta düşkünsün maden ne diye kırarsın testisini?

Kırdıklarımı yapıştırabilir misin Ey Tâlip!

Yapıştırırsan da eskisi gibi olur mu ne dersin?

BİR SEVDÂ YETER

Yine efkâr bastı gönül kuşumuz!
Hangi yöne uçsak hasret çözüdür!
Aşk'a gönül verdik öyle bî hoşuz!
Yedi semâ aşsak vuslat görünür!

Bin mestâne göze bir sevdâ yeter!
Güzel O'nda güzel, çevir gönlünü!
Aşk'la dolan bir gün hemen mi biter?
Yüz bin canın olsa ister o günü!

VAKİT KALMADI

Ne beklersin Ey Tâlib! Geldi zemheri!
Zaman geçip gidiyor! Vakit kalmadı!
Dokunsun şu hakikat! Yaşa mahşeri!
Bak ömür tükeniyor! Vakit kalmadı!

Her yolun yolcusu var! Bekliyor kervan!
Kim ne diyorsa desin! Hakk sende inan!
Başı karlı dağların etrafı umman!
Tırman gönül görecek! Vakit kalmadı!

Selam durur melekler nefsi bilene!
Hak tecelli eder bak nurdan diline!
Kalkıyor tüm perdeler derman derdine!
Hû saracak Aşk ile! Vakit kalmadı!

Biten günler değil ki! Cânın gidiyor!
Sen nefsi tepelemezsın hakkın gidiyor!
Görmez misin tazedden o şâh gidiyor!
Haydi bekletme gönül! Vakit kalmadı!

Kâlu belâ meydanı! Bir aşka düştük!
Nice geceler geçti! Bak ayrı düştük!
Bir ruh ile üflendik dosta dönüştük!
Haydi uzat elini! Vakit kalmadı!

Zannın ile oynaşma! Oyalar seni!
Yakîn ne der ona bak! Kurtarır nefsi!
Gir muhabbet bağına! Kır şu kafesi!
Haydi uç Ankâ gibi! Vakit kalmadı!

Sen kendine gelirsen Aşk seni bekler!
Coşar bütün gönüller! Çağlar o kalpler!
Hak dağında laleler yanında güller!
Haydi adaletle gel! Vakit kalmadı!

VAKİT KALMADI

Ne beklersin Ey Tâlib! Geldi zemheri!
Zaman geçip gidiyor! Vakit kalmadı!
Dokunsun şu hakikat! Yaşa mahşeri!
Bak ömür tükeniyor! Vakit kalmadı!

Her yolun yolcusu var! Bekliyor kervan!
Kim ne diyorsa desin! Hakk sende inan!
Başı karlı dağların etrafı umman!
Tırman gönül görecek! Vakit kalmadı!

Selam durur melekler nefsi bilene!
Hak tecelli eder bak nurdan diline!
Kalkıyor tüm perdeler derman derdine!
Hû saracak Aşk ile! Vakit kalmadı!

Biten günler değil ki! Cânın gidiyor!
Sen nefsi tepelemezsın hakkın gidiyor!
Görmez misin tazedın o şâh gidiyor!
Haydi bekletme gönül! Vakit kalmadı!

Kâlu belâ meydanı! Bir aşka düştük!
Nice geceler geçti! Bak ayrı düştük!
Bir ruh ile üflendik dosta dönüştük!
Haydi uzat elini! Vakit kalmadı!

Zannın ile oynaşma! Oyalar seni!
Yakîn ne der ona bak! Kurtarır nefsi!
Gir muhabbet bağına! Kır şu kafesi!
Haydi uç Ankâ gibi! Vakit kalmadı!

Sen kendine gelirsen Aşk seni bekler!
Coşar bütün gönüller! Çağlar o kalpler!
Hak dağında laleler yanında güller!
Haydi adaletle gel! Vakit kalmadı!

BİR ÂN SEN'SİZ OLAMAZ!

Vakti gelen hân yuvadan uçarmış!
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!
Cemâl ile hoş sohbetin sularmış!
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!

Hepi topu sıdk muhabbet ihlasmış!
Şahid olup hak sözüne inanmış!
Hazret ile hemhâl olup nurlanmış!
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!

Cahil olup yola çıkmış tozlanmış!
Sıdk-ı bütün inâyetle inanmış!
Dost'a varıp hasret ile yaslanmış!
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!

Kalbindeki has niyeti bozmamış!
Hayır ile gönlü Aşk'a bulamış!
Nefse düşmüş lakin Ruh'a sırlanmış!
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!

Bin yürümüş arpa boyu yol almış!
Her zannını ilim sanıp aldanmış!
Yolun sonu Aşk'la kılıç kuşanmış!
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!

Hayat yolu uzun değil kısaymış!
Fark âlemi her insanı yorarmış!
Cem olunca bütün cemleri sarmış!
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!

Serde âşık ne oldu anlamazmış!
Vakit tamam! Bu cân Dost'a adanmış!
Âlem fâni Aşk'tan başka ne kalmış?
İnan bu cân bir ân Sen'siz olamaz!

CEVÂHİR

Gördün düşecek devrân yamaçlarından!
Hani nerde âsumân? Nerededir ummân?
Issız kalmış bir liman dalgalarından!
Taşar dökülür tûfân duyulmaz isyân!

Kimi Dost'una hazan! Kimdir O Canân?
Hani nerde o Aslan? Nerededir civân?
Kimi hasrette pinhân! Kimi âşiyân!
Eyle gönlüne seyrân! Bekliyor Hannân!

Yürüdüğün o yollar! Hangi yön zâhir?
Umudunun sifkesi rahmettir âhir!
Kimle oturdun kalktın? Nerde zevâhir?
Görünür kılındıysa sende cevâhir!

Aldırma kimselere! Sözleri bitmez!
Hak yolda yürüdükçe koşan yetişmez!
Düşün sıdkı ihlâsı! Düşmeyen bilmez!
İtminan eyleydiysen muhabbet ölmez!

Âlemin hükümdârı tecelli eder!
Mutmain olanları sarmaz ki keder!
Sanıyor şu insanlar şeytanda fener!
Uyanmak istemezse sonu hep heder!

Kırıldı sahte nakış! Tutmaz geriye!
Ustası öğretiyor! Aşk'tır hediye!
Takılma mâziye hem! Bir de âtiye!
Ânda kal ki O'nda ol! Yeter tâziye!

İstediğin ilimse kendine bir bak!
Tutuştur Aşk ateşi! Gir âleme yak!
Bindiysen Aşk atına! Yiğit tâcı tak!
Vazgeçme bu cehdinden! Eyler seni pak!

AŞK'IN TADI

Hasret ile yoğrulur!
Aşk'ın tadı vesselam!
Seven canda kavrulur!
Aşk'ın tadı vesselam!

Uçan bir kuş misali!
Kâfta Ankâ hayali!
Cennet ânın timsali!
Aşk'ın tadı vesselam!

Seven yürür gibidir!
Aşk'a düşen seyirtir!
Baldan süzölmüş takdir!
Aşk'ın tadı vesselam!

Şemmi Gül'den süzölmüş!
İdrâk ile örölmüş!
Hazzı lezzet görölmüş!
Aşk'ın tadı vesselam!

Bir düşeriz bir kalkar!
Öz'ü özümüz yakar!
Can ki Canan'a akar!
Aşk'ın tadı vesselam!

İtidal mi arasın?

Yâr'e var ki bulasın!

Çek içine yarasın!

Aşk'ın tadı vesselam!

Yolcu yolunda gerek!

Boşa çekilmez kürek!

Bilir bir tek o yürek!

Aşkın tadı vesselam!

AKLİM FİKRİM HEP SENDE

Nedir bu telaşımız?
Boşa gitmez çabamız!
Hakk yolunda vârımız!
Aklım fikrim hep Sen'de!
Gözüm gönlüm hep Sen'de!

Eğilir boyun büker!
Zaman mekan hep döner!
Sen'den ayrılık beter!
Aklım fikrim hep Sen'de!
Gözüm gönlüm hep Sen'de!

Bir yolcuyum bu yolda!
Dost ararım can fedâ!
Sarar gönlümü sevdâ!
Aklım fikrim hep Sen'de!
Gözüm gönlüm hep Sen'de!

Uyanınca gözlerim!
Mahmur olur sözlerim!
Cân-ı gönülden derim:
Aklım fikrim hep Sen'de!
Gözüm gönlüm hep Sen'de!

Her bir harfte semâlar!
Yazılıyor kitaplar!
Kalem olsam kim anlar?
Aklım fikrim hep Sen'de!
Gözüm gönlüm hep Sen'de!

Hakikat sandalıyım!
Deryâda nakışlarım!
Dostta Dost'u ararım!
Aklım fikrim hep Sen'de!
Gözüm gönlüm hep Sen'de!

Ne hoş gelirsin bana!
Huzur sevgiden yana!
Aldırmam ona buna!
Aklım fikrim hep Sen'de!
Gözüm gönlüm hep Sen'de!

GEÇİKTİRME HARMANI

Derdimin dermanısın!
Aşk'ımın fermanısın!
Yolumun devrânısın!
Gül ki açsın yüreğim!
Bakıp coşsun şu kalbim!

Gül den yüzün solmasın!
Gamda keder kalmasın!
Canda pürüz olmasın!
Gül ki açsın yüreğim!
Bakıp coşsun şu kalbim!

Vakit Aşk'ın zamanı!
Geciktirme harmanı!
Başak sümbül bostanı!
Gül ki açsın yüreğim!
Bakıp coşsun şu kalbim!

Canan ile sohbetin!
Huzur verir haletin!
O bulduğun hikmetin!
Gül ki açsın yüreğim!
Bakıp coşsun şu kalbim!

Ne derlerse desinler!
Esarete gafiller!
Özgür olacak bizler!
Gül ki açsın yüreğim!
Bakıp coşsun şu kalbim!

Kimin kısmeti varsa!
Can'dan Canan'a aksa!
Tevhid tacını taksa!
Gül ki açsın yüreğim!
Bakıp coşsun şu kalbim!

Hakikatin intizâr!
Yetişmede Hakk nazar!
Ruhum bilmiyor bîzâr!
Gül ki açsın yüreğim!
Bakıp coşsun şu kalbim!

VUR Kİ DIRİLSİN CÂNIM!

Hû der gönlüm başka bir şey diyemez!
Aşk atına binmiş! Artık inemez!
Ölüm bile gelse kabre dönemez!
Vur sineme vur ki dirilsin cânım!

Biri bire çarpsan yine bir eder!
Hakk deyince gönül biri bin eder!
Sanma gece uyur! Günü boş eder!
Vur sineme vur ki dirilsin cânım!

Ağlar isen bilki dağlar iniler!
Keyfiyeti geçtik! dertler iniler!
Hele birde güller açar iniler!
Vur sineme vur ki dirilsin cânım!

Gelip geçer zaman sanki hep bir ân!
Başım deli ser hoş! Hep duman duman!
Hâmuşlara inat! Sükût pek yaman!
Vur sineme vur ki dirilsin cânım!

Gönül ister semâlar Ankâ dolsun!
Güller açsın yeryüzünde hak olsun!
Nurla çoşsun anda dikenler solsun!
Vur sineme vur ki dirilsin cânım!

Heybeti var muhafızdır melekler!
Yâkut ile zeberceddir felekler!
Ne istersen o olacak dilekler!
Vur sineme vur ki dirilsin cânım!

Sanar insan bu âlemi başıboş!
AldanıŖta rakibi yok! Başı hoş!
Ecel cânâ varmadan gayret et! Koş!
Vur sineme vur ki dirilsin cânım!

AŞK'LA GEL!

Vardım sanma bu boştur!
Varlığın rengi loştur!
Var sayılmak da hoştur!
Aşk'la varoluşa gel!

Hayır düşün o olsun!
Gözlerin yaşla dolsun!
Ölüm var daha n'olsun!
Aşk'la yok oluşa gel!

Emrin ne ona yönel!
Herkes verecek bedel!
“O” dilerse hep güzel!
Aşk'la murâdına gel!

Kimi çöl kimi bahar!
Kimi gez diyar diyar!
Bekler âşığı Dîdâr!
Aşk'la Huzur'una gel!

Neydi çektiğin çile?
Ne çektin bile bile!
Kapılma azgın ye!e!
Aşk'la İrfân'ına gel!

Buldun ise ne olmuş!
Her buluşta bir yokuş!
Can olmaz değiş tokuş!
Aşk'la cananına gel!

Aynan varsa rahmettir!
Dost olanla kıymettir!
Hakk tezahür servettir!
Aşk'la ma'sukuna gel!

RAHMET ESER GÜL KOKAR!

Dinle gönlümün kuşu, neler söylüyor neler?
Saat akrebi kırık, yelkovanlar hep heder!
Şu gözlerden bakan kim? Kimdedir aşkın hüner?
Rahmet eser Gül kokar! Vedûd'dan gelir haber!

Sevgi taşıp coşmalı! Aşk'ı takıp uçmalı!
Şu bilinmez âlemler, gıpta edip bakmalı!
Bilirsin tozar yollar, sevda ile aşmalı!
Rahmet eser Gül kokar! Vedûd'dan gelir haber!

Kaybetme ümidini! Rahmet yazmış kendine!
Kaygı yanından geçmez! İhlas sana pervane!
Bir bak semalara sen! Döner felek mestane!
Rahmet eser Gül kokar! Vedûd'dan gelir haber!

Yazdığın hikayeyi, okutacaklar sana!
Neler biriktirmişsin, dökcekler meydana!
Hangi yöne dönersen, Yüzü işte orada!
Rahmet eser Gül kokar! Vedûd'dan gelir haber!

Nelerden kaçırıyorsun? Kime hesap verecen?
Eğer Aşk'ı bulmazsan, inan zaten ölececeğin!
Sende parlayan ilim, ma'rifettir bilececeğin!
Rahmet eser Gül kokar! Vedûd'dan gelir haber!

Cennet ile sınavın, cehennemde ilacın!
Hayret eder durursun! Öldün mü gözün aydın!
Sana öğüdüm olsun! Aşk'tır sana en yakın!
Rahmet eser Gül kokar! Vedûd'dan gelir haber!

Zaman sana âmâde! Neden ona esirsin?
Kopar esaretleri! Beklentiler erisin!
Hevâ heves ölüdür! Sen Aşk'ınla dirisin!
Rahmet eser Gül kokar! Vedûd'dan gelir haber!

İKİ HÜKÜM BİR CANA!

Kim kurtarır ki seni?
Kerâmeti kimde ki?
Görmez misin Ey Tâlib?
Yaman sınav içteki!

Sakın korkma kimseden!
Yetmez mi sana kefen?
Görmez misin Ey Tâlib?
Ölüm gelecek hemen!

Kandıranlar çok olur!
Olmaz onlarda onur!
Görmez misin Ey Tâlib?
Yalancıda yok omur!

Yanlışta yanlış diyen!
Hep helâlinden yiyen!
Görmez misin Ey Tâlib?
İşte budur en Ahsen!

Gönül akıldan öte!
Varlıkta yazar çifte!
Görmez misin Ey Tâlib?
Tevhîd varlıktan üstte!

Her bilene yönelen!
Sence bulur mu dümen?
Görmez misin Ey Tâlib?
Bildim diyende diken!

Gözün aç da bak sana!
İki hüküm bir cana!
Görmez misin Ey Tâlib?
Bâtlı ne? Hakk ne yana?

SULAR MISIN?

Yağan yağmurlar Aşk'tan! Duyar mısın sesimi?
Nasıl boşalır gökten! Rahmetiyle gönülden!
Sende böyle bir yağmur! Tutar mısın elimi?
Sular mısın benide? O Aşk'ınla derinden!

Bir ağaca göz diktim! Kocamandır gövdesi!
Kökleri çivilenmiş! Dalları var göresi!
Sen yağmurla ıslanmış! Bilirim var ötesi!
Sular mısın benide? O Aşk'ınla derinden!

Şu kısacık yollarda, yürüyen yürüyene!
Kimi bilmez nedeni! Kimi yürür kaşane!
Sırrı çözenler de var! Can'ı bulmuş dostane!
Sular mısın benide? O Aşk'ınla derinden!

Derdin çeşmesi açık! Akmaz mı sanıyorsun?
O akan dertler değil! Derman ne sanıyorsun?
Deveran ile dönüp, hep Hakk'a sarıyorsun!
Sular mısın benide? O Aşk'ınla derinden!

Yüceler Yüce'sinden selâmet kokusu var!
Âşık olanlar nimet! Koş ardından Yâr da Yâr!
Hani "Belâ" demiştik! Unutana âhu zâr!
Sular mısın benide? O Aşk'ınla derinden!

Hakîm olanlar bildi! Çare “Âh min’el Aşk”ı!
Sıdk ile harman olduk! Sırr’a erişti meşki!
İşte o zaman gördük ihlastan sırma köşkü!
Sular mısın benide? O Aşk’ınla derinden!

Dilerim ki Hüdâ’dan aşkımıza Aşk katsın!
Muhabbet deryasına ma’rifeti tâc yapsın!
Kendi nefesine düşen anlamazsa ne yapsın!
Sular mısın benide? O Aşk’ınla derinden!

GÖRMEZ MİSİN EY OĞUL!

Ne derlerse desinler! Aşk'a gelen kurtulur!
Bilmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!
Can'da canlar bir olur! Cennet'inde bulunur!
Görmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!

Bir bakarsın böcekte! Bir bakarsın bir gülde!
Bir anlasak bir bilsek! Aşk içinde bülbülde!
Bir başakta bin tohum! Sersebîldir kalplerde!
Görmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!

Sırrımı verdim sana! Öz'ümde fitrat budur!
Aşk oduna düşenler, sevda ile yoğrulur!
Hele birde sevilse! Tadı ânda bulunur!
Görmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!

Kapanmaz sana kapı, sev ki harmanın ola!
Yüceler Yüce'sinden, Aşk'ı gönlüne kona!
Vuslat bildiğin o şey, varacak Sonsuz'luğa!
Görmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!

Seçen sen misin bir bak! Neler oluyor neler!
Hasret ile yoğrulan Aşk'ıma muhtacım der!
İçin didip dökmeyen inan ki şeytanlar yer!
Görmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!

Metîn olmak isteyen kıyâm edip dik dursun!
Hakikatle yüzleşen hazırlanıp Sır bulsun!
Şu ömrü ıskalayan saçın başını yolsun!
Görmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!

Çıktın ise yukarı inmesin bileceksin!
Hor görmeyi bırakıp tevâzu edeceksin!
Cem’i cem’de dirleyip gönülden seveceksin!
Görmez misin Ey Oğul! Cümle âlem naz niyâz!

GÖRÜNÜR!

Göz anlarsa sır âlem ayna olur görünür!
Zerre dahi kaçamaz bilen gönül görünür!
Farzet ki gördüklerin hayalden perdesi var!
Perde kalkar oynatan el Musavvir görünür!

Uğrar isen Hira'ya aşık Aşk'ta görünür!
Hamde düşer her vakit sabah akşam görünür!
Farzet ki gördüklerin yokluktan hissesi var!
Varlık yokluk cem eden Hazret anda görünür!

Sanıyorsun yol biter! Kalpte tuzak görünür!
Yolda olan yolcuya âhir zaman görünür!
Farzet ki gördüklerin kor ateşten izi var!
Lime lime etinde aşk izleri görünür!

Eriş sen Kibriyâ'ya! Bak ki neler görünür!
Bağlarda üzüm olmuş salkım salkım görünür!
Farzet ki gördüklerin ihlastan kılıcı var!
Alî olur Zülfikâr! Sahibinden görünür!

Cenk edene düşmanı değerliden görünür!
Yaparken cihadını şevkat şiddet görünür!
Farzet ki gördüklerin Sıddık'tan okları var!
Atan attıran O'dur! Her şey O'ndan görünür!

Dehle sende aşk atın! Uçan kuştan görünür!
Ankâ ile kardeştir! Hepsi senden görünür!
Farzet ki gördüklerin gümüştan kanadı var!
Sevil gel haydi sende! Kâf dağından görünür!

Söz uzarsa hiç olur! Demir tavda görünür!
Kalbi yetenler varsa ateş hârda görünür!
Farzet ki gördüklerin taştan katı kalbi var!
Onda bile bir ruh var! Akan pınar görünür!

MÜRÜVVET!

Hân mısın? Hâkân mısın?

Âlemde Sultân mısın?

Geçip giden ömrüne

Bir bak Hükümrân mısın?

Başın değmez ki göğe!

Bilinmez ki kim söge!

Geçip giden ömrüne

Bir bak nedir o gaye!

Kibir bela âdeme!

Bulaşırsın ne diye!

Geçip giden ömrüne

Bir bak değer mi? Niye?

Şerr olanı kırmazsan!

Zulme karşı durmazsan!

Geçip giden ömrüne

Bir bak gelir mi ihsan!

Gelen seher vaktidir!

Hem her şey vakitlidir!

Geçip giden ömrüne

Bir bak ne süratlidir!

Verir herkes hesabın!
Kaçamaz ki bir anın!
Geçip giden ömrüne
Bir bak nasıl muradın?

Dinle kendin hesap et!
Af ettiyse mürüvvet!
Geçip giden ömrüne
Bir bak sendedir hikmet!

HERCÜMERC!

Unuttun mu? Hasretin!
Ezmedi mi içini?
Nefsin Gönlü'ne duvar!
Yetmedi mi seçimi?

Uçup gidecek zaman!
Ne kalacak elinde?
Aşk'a muhtacız her an!
Umuttur gözlerinde!

Delip geçti bir anda!
Ne hoş kokuyor sevgi!
Gafletin öbür yanda!
Vefâsızlık mı dengi?

Olunca hür zamanlar!
Kalbine dokunurduk!
Gönül ağlar Yâr da Yâr!
İçine sokulurduk!

Bir dolu bozuk düzen!
Kandırmada kendini!
O Aşk'a dalıp yüzen!
Yener kendi fendini!

Aldanma ve aldatma!

Yeter artık hercümerc!

Sahtekarlara kanma!

İnan tutmaz onda harç!

Zifir karanlıkta sen!

Örtünmeye mi geldin?

Bir silkelen! Bu esen!

Hüdâ'dan Aşk rahmetin!

HERCÜMERC!

Unuttun mu? Hasretin!
Ezmedi mi içini?
Nefsin Gönlü'ne duvar!
Yetmedi mi seçimi?

Uçup gidecek zaman!
Ne kalacak elinde?
Aşk'a muhtacız her an!
Umuttur gözlerinde!

Delip geçti bir anda!
Ne hoş kokuyor sevgi!
Gafletin öbür yanda!
Vefâsızlık mı dengi?

Olunca hür zamanlar!
Kalbine dokunurduk!
Gönül ağlar Yâr da Yâr!
İçine sokulurduk!

Bir dolu bozuk düzen!
Kandırmada kendini!
O Aşk'a dalıp yüzen!
Yener kendi fendini!

Aldanma ve aldatma!

Yeter artık hercümerc!

Sahtekarlara kanma!

İnan tutmaz onda harç!

Zifir karanlıkta sen!

Örtünmeye mi geldin?

Bir silkelen! Bu esen!

Hüdâ'dan Aşk rahmetin!

UÇAR BİR GÜN CÂN KUŞUN!

Mazeretin boş bir nâz!
Şerre etmede niyâz!
Haddi aşınca mı hâz?
Uçar bir gün cân kuşun!

Kafes bil ki o sensin!
Hür olmayan ne bilsin?
Kır ki vuslat göresin!
Uçar bir gün cân kuşun!

Âhu zâra aldanma!
Senden başka kınama!
Hiç vermeyip bin alma!
Uçar bir gün cân kuşun!

Görmez misin kendini?
Heva heves fendini!
Yıkar gönül bendini!
Uçar bir gün cân kuşun!

Hesap kitap ortada!
Ecel bekler kapıda!
Nefis bugün kaçsada!
Uçar bir gün cân kuşun!

Yol sorup duruyorsun!
Sürekli oynuyorsun!
Gönlüne bakmıyorsun!
Uçar bir gün cân kuşun!

Sakın vazgeçme Hakk'tan!
Sever seni hep baştan!
Başka kim var ki O'ndan!
Uçar bir gün cân kuşun!

ŞÜKÜRLER GEREK!

İnsanın içinde umut ekili!
Baş vermesi için şükürler gerek!
Tûba ağacı ki Aşk'la dikili!
Meyve olduğunda şükürler gerek!

Tohum tohum büyür Ma'suka hasret!
Sabret O'na güven! Geçer bu fetret!
İşin sonu avdet! Bırakma gayret!
Âdem olduğunda şükürler gerek!

Kâinata sorsan söyler sebebi!
Bak ki kimden bunlar? Kimin talebi?
Hayır düşün işte budur edebi!
İnsan olduğunda şükürler gerek!

Var dediğin şeyler bir hayal gibi!
Yoka düşer hicrân hırpalar seni!
Varlık yokluk birdir, O'dur sahibi!
Hiçlik olduğunda şükürler gerek!

Yanar gök kubbeler durulmaz için!
Muhallebi yerken kırılır dişin!
Sana Dost'tan başka var mı ki eşin!
Ayna bulduğunda şükürler gerek!

Muhabbet güllerin dikenini olmaz!
Ömür dediğinden asla kaçılmaz!
Kendi kendinesin! Hakk kaçınılmaz!
Âna kavuştuyusan şükürler gerek!

Şaşma sözlerime! Ben dediğim sen!
Senden bahsettiysem bil ki o da ben!
Olaylar değişir! Dönmekte dümen!
Tevhîde erdiysen şükürler gerek!

GÖK YARILIR!

Sema ile eyleşir İnsan olan her zaman!
Kimi zaman düğümdür! Kimi zaman Vuslat Yâr!
Şöyle bir endamıyla dua döker kabından!
Kimi zaman kapıda! Kimi zaman Hasret Yâr!

Görenler zanna düşer anlamadan halinden!
Derdine ortak olsa dermân olur sahiden!
Ah bir kopsa görecek şu küçücük sahilden!
Kimi zaman ufuktur! Kimi zaman Umman Yâr!

Sözler ağır kurşûnî! Yollar balçık gitmiyor!
Şu Sevdâyı bilmeyen hırpalanıp gidiyor!
Veche gelen Âşıkân bak nasıl öğretiyor!
Kimi zaman celladın! Kimi zaman Kurbân Yâr!

Esmâ yağar durmadan! Gök yarılır döker cân!
Rahmetiyle buluşur Tevhîd eder ân be ân!
Koştur sen de bir kap al! Sana yarar budermân!
Kimi zaman ilacın! Kimi zaman Nefes Yâr!

Çöller ile konuşan sence horlanır mı hiç!
Altın olsa duvarlar farklı değil ki kerpiç!
Cümle âlem secdede sevgisinden yanar iç!
Kimi zaman Leylâdır! Kimi zaman Mecnûn Yâr!

Oku Őu kitabını! Neler söylüyor neler!
Kimi Őifâdır kalbe! Kimi ağ! Deler geçer!
Varlık yokluk kardeştir! Birlikte devrân eder!
Kimi zaman Muallim! Kimi zaman Tâlib Yâr!

Erteleme sen artık! Hemen harekete geç!
Şunca Őerrin içinden gayret et de hayrı seç!
Gelen musibet değil! Yüzün olsun hep güleç!
Kimi zaman ÂŐıktır! Kimi zaman Ma'Őûk Yâr!

KOLAY DEMEDİK!

Yol basittir lâkin kolay demedik!
Cân satmazsan olmaz! Kendini yokla!
Ne sanmıştın ki sen! Boşa gelmedik!
Kendinle hesabın! Azmini sakla!

Eğer memnunsan yaptıklarından!
Nedir bu telaşın? Kimden korkarsın?
Eğer huzursuzsan ondan durmadan!
Özgür bırak ruhun! Rân'dan arınsın!

Ne beklersin senden? Buldun mu âhir?
Beklersen herkesten! Yandıgın andır!
Her şey bu dünyada! Gözüne zâhir!
Sana dost olan var! İşte O Can'dır!

Dürüst, samimi ol! Korkma muhlisten!
Gir vicdan yoluna! Nefsini bırak!
Yardım et canlara! Al muhabbetten!
Düğümlü saçlara işlemez tarak!

Herkesin yolu var! Bakıp gözlemler!
Her gördüğün yola hemen atlama!
Yolun sonu Hakk'sa bekler özlemler!
Karanlığa zifir bir de sen katma!

Baharlar geliyor! Neredesin sen?
Kalbini diri tut! Vazgeçme senden!
İdrakin parlıyor eğer mü'minsen!
Niyetin güçlüdür inan amelden!

Aldanış yurdundan çıkarsın birgün!
Sahtenin perdesi yırtılır hepten!
Görecek o günde! Keskindir gözün!
Hak ettiğin her şey dökülür birden!

SAT GİTSİN!

Bırak aksın Ey Tâlib!
Zaman sana tâbidir!
Kulluğu anlamazsan
sonun bilki fânidir!

Bir gün Leylâ olursun!
İnan bir gün de Mecnûn!
Gönlünü duyamazsan
sonun bilki hep mahzûn!

Kaçma nefsinden artık!
Yolun sonu nereye!
Kendinle yüzleşmezsen
sonun bilki reddiye!

Bırak bağlanmaları!
Özgürlüğe yelken aç!
Rabb'ini tanımazsan
sonun hüznü ondan kaç!

Kaldır kafanı bir bak!
Nedir önemli olan!
Maksad'ı aramazsan
sonun kaybolmak inan!

İlmine çok güvenme!
Satın aldın! Sat gitsin!
Ma'lumu anlamazsan
sonun geldi sen bittin!

Herkes yaşıyor sanma!
Dünya ölü diyarı!
Gerçek Hayy'ı bulmazsan
sonun Mevt Izdırârı!

SEVDAM VAR BENİM!

Zifir vakitlerdedir ağulu kuytu!
Zemheride demlenen şerbeti buydu!
Ölüm gelip giderken kabirler doydu!
Hasretinde tellenen Sevdam var benim!

Salkım salkım asılır gökteki yıldız!
Hep ardına takılır! Nerededir lafız?
Koca burçlar kül olur kesilir nabız!
O küllere bakmayan Sevdam var benim!

İnce ince yağınca hisler bu cana!
“Aman basmayın” diyen düştü çukura!
Akibeti hayrola! Çıksa sabaha!
Bir küçücük umuda Sevdam var benim!

Gelen giden bir olur! Nedir kâinat?
Tevhîd ile uslanan bulur hakikat!
Nefsi bilince inan ma’rifet vuslat!
Rabbi bilmek isteyen Sevdam var benim!

Düşmez olur mu insan? Neden bu kibir!
Her düşmede damlıyor işte o iksir!
Şifâ olur o bir ân! Kurtulur esir!
Berâtını mühreden Sevdam var benim!

Aç kalbini bak biraz! Neler oluyor?
Saklandığın geçmişe hazan vuruyor!
Beklediğin o bahar niçin soluyor?
Mevsimleri derleyen Sevdam var benim!

Yürü ihlasla yürü! Sıdkına fedâ!
İdrak edilir oldu yedi kat semâ!
Dedik ya anlamadın! Meydanda sefâ!
Yiğitlikle yoğrulan Sevdam var benim!

ORADADIR CÂN!

Kafanda bin soru! Deli dalgalar!
Nerde biter zaman? Oradadır Cân!
Sen uyurken geçti kervan aşikâr!
Nerde durur Cânân? Oradadır cân?

Bildiğini sanma! Başka bilen var!
Sever seni anlar! Oldun bahtiyâr!
Gönül O'nun evi! İşte intizâr!
Nerde arar civân? Oradadır Cân!

Kulun kulu olma! Aczine âciz!
Yakar bilmez odu, kendine tâciz!
Görmez misin ruhu, nefesine haciz!
Nerde yatar aslan? Oradadır Cân!

Eyle sende Aşk'ı bahtına kader!
Kalmaz hüznün yeis, başkaca keder!
Sanma ecel biter olursun heder!
Nerde alır Mennân? Oradadır Cân!

Topla cesaretin, kimseden korkma!
Eğer idrak etsen, nefse aldırma!
Âşık ile sohbet muhabbet kesme!
Nerde buldun onu? Oradadır Cân!

Yazık etme ömre! Sana emanet!
Yüzleşirsen senle! Odur selamet!
Bak kokusu çıktı! Yakın kıyamet!
Nerde saklanırsın? Oradadır Cân!

Sever Sahib'imiz bizi inan ki!
Affedecek bizi! Umulur belki!
Ümidini kesme! O'dur tek Bâkî!
Nerde ararsan O! Oradadır Cân!

BU GÖNÜL!

Gökler ile anlaş! Bulsun hedefin!
Yüce olur yüce! Canda bu gönül!
Sevdan ile bağlan! Ölmez delilin!
Aşk'a döner bir gün cânda bu gönül!

Geçen ömür değil! Âna bin zarar!
Aşk'la dolan vakit Maşuk'u arar!
İşte bak o zaman! Ne güzel yarar!
Aşk'a döner bir gün cânda bu gönül!

Yollar gözler seni nerde can diye!
Anla artık sırrı muhabbet diye!
Ma'sûk n'apsın nefsin! Neden ne diye!
Aşk'a döner bir gün cânda bu gönül!

Bir eline dürmüş koca kâinât!
Boyun eğmiş sana bekler hakikat!
Cânân ile mânân özünde hilkat!
Aşk'a döner bir gün cânda bu gönül!

Hasret ile sevdik! Bırak âh-u zâr!
Kalbe dolar gönül! Yakar hâr-u hâr!
Bir incecik perde! Görsen nûr-u Yâr!
Aşk'a döner bir gün cânda bu gönül!

Gör ki seni bekler Şâh-ı melekût!
Düşman olmuş Hakk'a cümle ceberût!
Korkma sakın ondan! Olsa bin Câlût!
Aşk'a döner bir gün cânda bu gönül!

İşte böyle! Yürü! Âlem coşacak!
İnan cümle hayır sana koşacak!
Belki hak bir tohum fidan olacak!
Aşk'a döner bir gün cânda bu gönül!

VAZGEÇMEZ SENDEN!

Sen kalbini temiz tut!
Hüdâ vazgeçmez senden!
Kinini öfkeni yut!
Hüdâ vazgeçmez senden!

Yürü Hakk ardın sıra!
Muhabbetle sar amma!
Bir de niyet vur yola!
Hüdâ vazgeçmez senden!

Unutursan unuttur!
Özlemezsensin Dârr olur!
O'nla dertlenirsen nûr!
Hüdâ vazgeçmez senden!

Sor kalbine ne ister?
Zikir şükürle biter!
Aşk'ı bulmaktır hüner!
Hüdâ vazgeçmez senden!

Kınama kimseyi sen!
Başa gelir aniden!
Affet beni Sen derken!
Hüdâ vazgeçmez senden!

Dünyada esirsin sen!
Kendin ile derdin sen!
Göçeceğiz hep birden!
Hüdâ vazgeçmez senden!

Sanma o kadar uzak!
Kurtuluş Aşk'ta ancak!
İşte enfüs ve âfâk!
Hüdâ vazgeçmez senden!

BELKİ SON KERVAN!

Aşk odu insana düşmeye görsün!
Telaştan kurtulur! Sever âlemi!
Gönül sefasını Aşk ile sürsün!
Cem eder cümleyi! Dürer âlemi!

Kiminin nasibi kiminden çoktur!
Özünde insanın bir farkı yoktur!
Nereye koşsa da vuslatı Tek'tir!
Sırattan köprüsü! Geçer âlemi!

Ayıkmaz uyuyan nefesine karşı!
Yakında karışır pazarla çarşı!
Öğrenir unuttur Semâyla Arşı!
İçinde durur da kırar âlemi!

İlimler okunsa necât edilmez!
Cenneti bilmekle cennet girilmez!
Ateşle oynama! Ateş sevilmez!
Aşk ile tutuşan yakar âlemi!

Gördüğün bu kervan belki son kervan!
Kim bilir ne zaman kurulur dîvân!
Dikkat et ansızın çökerse tavan!
Kendini mahveden biçer âlemi!

Muradın Hakk olsun! Vuslatın O'nda!
Aldanma dünyaya! Yokluk sonunda!
Muhtaçsın bak O'na! Gerçek Dost'un da!
Dost'unu sevenin güler âlemi!

Hakikat yolları Aşk'a revândır!
Kiminin yolu bak şerre dayanır!
Mü'minin derdi var! O'nla sınanır!
Derdini sevenler çözer âlemi!

AKLIMI YİTİRDİM!

Misalsiz gönlüme düştükçe Gül'ün!
Bil ki tennur taştı! Tufandır bugün!
Aklımı yitirdim görünce Aşk'ı!
Oyundur bu cihan! Sefamdır Yüz'ün!

Çekinmem hayattan! Korkmaz ki gözüm!
Baharlar gülümser! Sonunda güzüm!
Aklımı yitirdim görünce Aşk'ı!
Geceler yetmiyor! Ekle gündüzüm!

Kim kime bağlanmış! Kim kime düşkün!
Hazırlan imtihan! Ensemde Öz'ün!
Aklımı yitirdim görünce Aşk'ı!
Çoğalsam azalır ömrümden her gün!

Nefisler mutmain, ruhlardır üzgün!
Amaçtan uzaksa neylesin o gün!
Aklımı yitirdim görünce Aşk'ı!
Varlıkta hapsolmuş! Yoklukta Güç'ün!

Okusa cümlesi, âlemde yazan!
Hevâsın yenecek kazan kaldıran!
Aklımı yitirdim görünce Aşk'ı!
Ummanda damladır, damlada Umman!

Dinlemez sözümü gönül çeldiren!
Ne geçti eline! Diren ha diren!
Aklımı yitirdim görünce Aşk'ı!
Kurtulur kesreti Hû'da birleyen!

Boşuna dökülmez rahmet yağmuru!
Kim bilir belki de sevgi hamuru!
Aklımı yitirdim görünce Aşk'ı!
Devamlı konuşur! İnan rû berû!

HİKMET İLE OL HAKÎM!

Noldu sana Ey Tâlib? Yitik misin bitik mi?
Arandığın o Habîb, Mâlik olan Melik mi?
Yutar bir gün senide, tûfan tutan dalgalar!
Alır mı o sefîne? Çift'i bilmez adamlar!

Düşen gözyaşı sele, karıştığından beri!
Tennûr kavuşur yele! Toprak yer diri diri!
Koşar âh ardın sıra, eğilmezse o başın!
Çıkarırlar bir dâra! Gözün bakmazlar yaşın!

Yükü yüklendin ayâ! Kaçış var mı sanırsın!
Hakk'a tutmalı maya! O'na bakan aynasın!
Gönül işle kalbi süz! Aşk'a gir adım adım!
Dökülüyor semâdan, Esmâ'lar salkım salkım!

Bırak gücü kudreti! Sıdk'ı İhlâs'a harcet!
Eğer Hakk'ı dilersen, kible olur her cihet!
Hiçlikledir kemâlat! Varı yoklaman gerek!
Hala beklentin varsa, Görev bitmemiş demek!

Yedi cihan yedi yön, sığmaz bu siklet cana!
Gelen gidiyor hemen! Akıl yetmez bu hana!
Şimdi düşün şimdi yap! Gerisi Allah Kerîm!
Hüküm vermeyi bırak! Hikmet ile ol Hakîm!

Topla dağıttıkların! El değmemiş neler var!
Kontrol et nefisini! Başı boş olmaz davar!
Anla artık dostun kim? Bırak martavalları!
Peşine düş bırakma! Hak boyun kıranları!

Sözün özü şudur ki; Özünde bir Öz vardır!
O'na uçar hasretle! O'na mekandır sadır!
Yükselmek mi istersin? Haydi aç kanatların!
Hiç düşmeden olmuyor! Affeder günahların!

ÇATAL KAŞIK

Bir can Hakk'a düşer! Gönül coşkulu!
Ekin hasat başak çiçek sevilir!
Bir gün İnsan bulur elbet Dost'unu!
Sayha sayha sûra üfler dirilir!

Nâmert eli değmez sırlı lambaya!
Gözü görmez! Kalbi dolu zevâhir!
Kendi ekler zehri zann-ı sevdaya!
Bilmez olur kim Sâhip kim Misâfir?

Üç gemi var şu limandan geçiyor!
İki durur! Biri Ân'a mübâşir!
Biri hüznün biri korku taşıyor
Aşk'la kalan demir aldı Muhâcir!

Önüdedir yedi katlı dalgalar!
Girip çıkar herbirine birebir!
İbret almaz ise Deryâ oyalar!
Verse bile bunca akıl Müdebbir!

Sanma sakın ömür çoktur o bitmez!
Bir nefeste salâ verir! Üç tekbir!
Cümle malın topla topla o yetmez!
Ne yaptıysan o dikilir! O Takdîr!

Kaçan göçen olmayacak dünyadan!
Karşılığın o olacak birebir!
Eğer Aşk'ı buldu isen kavgadan!
Kurtuluşun O'dur inan Cihangir!

Misâl ile anlatır cümle Âşık!
Onlardır hep yollardaki Müessir!
Eğer derdin olursa çatal kaşık!
Takdir imiş! Şahid kıldı Muktedir!

NEDEN KİYÂMET KULLAR?

Öldük mü cancağızım! Neden sustu şu âlem!
Gözler neden kapandı? Duymaz oldu kulaklar!
Neden çığlık atmıyor bilip çeken bin elem?
Neden vicdanlar sustu? Neden kıyamet kullar?

Bitmez sorular gelir, şu küçücük âdeme!
Hasret kalanlar varır, tadı baldan özleme!
Yazan yazmış bir kere, helal olsun kaleme!
Bunca zerre Aşk bilir! Neden kıyamet kullar?

Ezel ebed cem olur, yaşa gör Kâlû Belâ!
Aşk oduna düşmeden, görünmez hiç bir kula!
Şu mevcudat hayaldir, varacaksan var illâ!
Huve’l Bâki sen fânî! Neden kıyamet kullar?

Sırrı arayıp durdun, ne var elinde bak ki!
Her an canı suluyor, cahiller görmez Sâkî!
Sil gözlerinden pusu, tektir inan ki iki!
Rahmet olmada her an! Neden kıyamet kullar?

Bildim diyen buldu mu? Neden acelesi var!
Duymadın mı Hızır’ı? Hazine üstü duvar!
İki civan perveri! İkisinde hayır var!
Okunmaktadır Kur’an! Neden kıyamet kullar?

Yıkılır cümle alem! Kurulur özünde öz!
Bu dünyada körlük çok! Ahir Zaman görür göz!
Kimse kimseye bakmaz! İşitemez bir tek söz!
Kavli cemal ondandır! Neden kıyamet kullar?

Şimdi gördün mürşidi! Devran devran üstüne!
Hangi yola girersen Bağlanır hak göğsüne!
Muhabbetin Aşk olsun! Gönül tâbi sözüne!
gerçek Kamil O'dur O! Neden kıyamet kullar?

MELEKLER AKIN AKIN

Bir bak semâyâ Tâlib! Katman katman duruyor!
Sana senden haberci! Rahmet ile yağıyor!
Birde şu dünyaya bak! Telaş telaş üstüne!
Kim kimine yeric! Azap olup taşıyor!

Yolun mübarek senin! Riya olmaz bilesin!
Bir taşının altında bin hakikat bin esin!
Birde şu dünyaya bak! Telaş telaş üstüne!
Kınayandan hiç korkma! Bırak ne derse desin!

Doğruluktan hiç şaşma! Dürütlüktür varımız!
Hak oldukça al onu! Marifettir dârımız!
Birde şu dünyaya bak! Telaş telaş üstüne!
Sahibini unutma! İşte O'dur Yâr'ımız!

Küçümseme kimseyi! Hak olanı Hızır bil!
Bırak ölüm kuşatsın! Yalan söylemesin dil!
Birde şu dünyaya bak! Telaş telaş üstüne!
Bunca zül bunca kibir! Nasıl kurumasın nil!

Hatırla nice anı, sarıp sarmalar bizi!
Tatlı bir sedâ olur! Unutulmaz o mâzi!
Birde şu dünyaya bak! Telaş telaş üstüne!
Anlamaz nedir zahir! Nedir onda mecâzi!

Küsmeye sakın kendine! Odur sende kiracı!
Bugün davana savcı! Yarın olur davacı!
Birde şu dünyaya bak! Telaş telaş üstüne!
Sensin hakikat tâcı! Sensin derdin ilacı!

İman umut üstüne! Şerli olandan sakın!
O zaman hayır çöker! Haktır sana en yakın!
Birde şu dünyaya bak! Telaş telaş üstüne!
Aç gözü göreceksin! Melekler akın akın!

CAN YORULMAZ MI?

Gönülden gönüle giren kurtulur
Avare boşlukta Can yorulmaz mı?
Celal'den Cemal'e varlık cem olur!
Muvakkit ecelde Can yorulmaz mı?

Sebepler dizilir Arz-ı Ednâ'ya!
Sevenler kurbandır Hubb-u Hüdâ'ya
Özde can Canan'a! Düşmez cüdâya
Unutan maksadı Can yorulmaz mı?

Kimsesiz kimsenin kimsesi olan!
Hayırhâh olupta heyecan bulan!
Dost ile yürüyüp dostane kalan!
Bir canın içinde Can yorulmaz mı?

Keyfinde bin keder bulaşsa bile!
Ruhuna bin nazar ilişse bile!
İmtihan ile can yoğrulsa bile!
Gamlanma! Allah var! Can yorulmaz mı?

Üzülme! Âşıklar ister Allah'ı!
Bilemez gafiller! Ne yapsın Âh'ı!
Cahilin işi bu! Sever dünyayı!
Yağlı ballı olsa! Can yorulmaz mı?

Seherde düřtüysen Yol sana idrâk!
Karanlık nefisler! Hevâlar batak!
Baktığın yer olsun güzelse ahlâk!
Gayretle çabala! Can yorulmaz mı?

Aldanma! Herkesin sebebi ayrı!
Sen buldun! Sanmaki seninle aynı!
İbretin aldıysan düşmezsın gayrı!
Uyandın uykudan! Can yorulmaz mı?

CÂNA BİÇİLDİ HASRET!

Kim kaldı? kimin kaldı?

Câna biçildi hasret!

Bir bak! Elde ne kaldı?

Câna biçildi hasret!

Seven neden seviyor?

Bilen neyi biliyor?

Bir bak Öz'ün ne diyor?

Câna biçildi hasret!

Solmuş güller görünce!

Çayda hâr demlenince!

Başâ karlar düşünce!

Câna biçildi hasret!

Yürü yolun pâk olsun!

Aman! Gözün tok olsun!

Bir de yüzün ak olsun!

Câna biçildi hasret!

Mahmûd, Muhammed, Ahmet!

O'nla serpilmiş rahmet!

Tek derdi var! Hidayet!

Câna biçildi hasret!

Gözün görse ardını!
Gönül bilse yâdını!
Ma'sukun feryâdını!
Câna biçildi hasret!

Aşk'a giren kurtulur!
Hak söyler hakkı solur!
Özü hep Hakk'ta olur!
Câna biçildi hasret!

HÜDÂ EMÂN! YÂR AMMÂN

Aşk-ı Mutlak Sensin Sen!
Sana mecbur her seven!
Cânı câna birleyen!
Hüdâ emân! Yâr ammân!

Düşen etmez âhu zâr!
Bilir! Sende berhudâr!
Tutsa ahdîn! Bergüzâr!
Hüdâ emân! Yâr ammân!

Kalbe bakar amacın!
Tükenmez ki ilacın!
İnsan olanda tâcın!
Hüdâ emân! Yâr ammân!

Şunca gümân şunca âr!
Tahammülün sabır Yâr!
Bize verdin yokta vâr!
Hüdâ emân! Yâr ammân!

Nere kaçsak? Orda Sen!
Nerde? Neyiz? Gören Sen!
İçi dışı bilen Sen!
Hüdâ emân! Yâr ammân!

Bir işitsek hitâbı!
Hak yazarız kitâbı!
Hikmet dolu her bâbı!
Hüdâ emân! Yâr ammân!

Beden câna bir kefen!
Biter bitmez denilen!
Yolun sonu Sensin Sen!
Hüdâ emân! Yâr ammân!

ŞU KÜÇÜCÜK DÜNYADA

Her günün şafağında
Haberciler geliyor!
Aç gözün! Dinle neler
Bilki neler söylüyor!
Şu küçücük dünyada
Olan olup durmakta!
Biraz akli olanlar
Bin günü bir sayıyor!

Akıp durur her zahir
Mânâ seni bekliyor!
Daracık tabutunda
Hesap kitap işliyor!
Şu küçücük dünyada
Olan olup durmakta!
Geçmiş gelecek diye
Bir şeyi bin sayıyor!

Varıp yanında dursa
Şerri hayır sanıyor!
Eğer o uzaktaysa
Vahlar ile anıyor!
Şu küçücük dünyada
Olan olup durmakta!
Elinde varsa eğer
Geri hiçe sayıyor!

İşte insanın hali
Ne ister hiç bilmiyor!
Vesvese dolu kalbi
İlham dolu sanıyor!
Şu küçücük dünyada
Olan olup durmakta!
Eğer Aşk'ı olmasa
Esarete duruyor!

BİR NEFES

İnsan ettin bizi Sen!
Aşkın içtik bir nefes!
Saldın arza, izi Sen!
Ayrılık da bir nefes!

Ömür biçtin terzi Sen!
Kesilmesi bir nefes!
Dikim dikim mührü Sen!
Yırtılması bir nefes!

Yârda Sensin canda Sen!
Görülmesi bir nefes!
Perdedârsın perde Sen!
Kaldırması bir nefes!

Veren Sensin alan Sen!
Dertlerimiz bir nefes!
Dönüşümüz Sende Sen!
Gayrı kalan bir nefes!

Koşan Sensin duran Sen!
Kavuşması bir nefes!
Bakan Sensin gören Sen!
İdrakimiz bir nefes!

Âşık Ma'şuk sende Sen!
Muhabbetin bir nefes!
Mâlik-i Yevm sensin Sen!
Toplanması bir nefes!

Korku biter ümit Sen!
Selametın bir nefes!
Evvel sensin Âhir Sen!
Son nefes de bir nefes!

SORMA!

Kimi cana susamış! Kimi can cana!
Vefa sadakatle gir bir başka câna!
Sorma huzur nerede derman nerede!
Hızırlardan HIZIR ol uzan bin câna!

Merhametin kapısı pek yüce olur!
Mâfîretle mağfîret yoldaşın olur!
Sorma huzur nerede derman nerede!
Bir garibe tebessüm sadaka olur!

Hakk pazarı bu pazar canlar satılır!
Bunun Karşılığında cennet alınır!
Sorma huzur nerede derman nerede!
Semâ titreyen ışık! nurlar saçılır!

Edilen her duânın bir hükmü vardır!
Arş'a varırken kimi yüze çarpılır!
Sorma huzur nerede derman nerede!
Gariplerin duası önce tartılır!

Kaldır A ellerini Yüce Mevlâ'ya!
Hasret bitsin bu yana, bir öbür yana!
Sorma huzur nerede derman nerede!
Bulduğunda kendini Tevhid'den yana!

Samimiyet ölmüşse ne yapılır ki!
Sıdk ve muhabbet biter! Ölüm o vâki!
Sorma huzur nerede derman nerede!
Cümle Ma'rifet ile Cem'de terakki!

İç güneşin doğduysa ne mutlu sana!
Nur üstüne nur olur Hüdâ'dan sana!
Sorma huzur nerede derman nerede!
Dost'a ülfet eylersen can olur sana!

AŞK KOKUYOR ÖMÜR!

Aşka bir tutulda göreyim seni!
Diken üstü yatar kalkar hep şükür!
Gönlünü bir serde bileyim seni!
Âlem içi hep Aşk kokuyor ömür!

Korkak olma sev ki anla zerreyi!
Cezbe olur döner çeker cemreyi!
Umman ile raksa kaldır katreyi!
Âlem içi hep Aşk kokuyor ömür!

Nice canlar göçtü Aşk ile harâb!
Kimi battı suya kimi âb-u âb!
Çıktı bahar doldu canlandı turâb!
Âlem içi hep Aşk kokuyor ömür!

Oldu sırça saray Belkıs'a kanat!
O Süleyman buldu yıkıldı memât!
Habib ile güldü cümle mahlûkât!
Âlem içi hep Aşk kokuyor ömür!

Sardı nefisleri sahte ve hayal!
İnanmadı gönül eyledi suâl!
Tek derdi var o da rabbisi Cemâl!
Âlem içi hep Aşk kokuyor ömür!

Bil ki şerler senden! Hayır Rabbinden!
Bekleme ey yolcu! Kurtul zarlardan!
Beklemekte seni Zümrüd-ü Ânkâ'n!
Âlem içi hep Aşk kokuyor ömür!

Gördün ise hürmet göster Âşık'a!
Mü'min olan odur! Koşar Ma'şuk'a!
Hiçler hiçi nedir? Âyan o Kul'a!
Âlem içi hep Aşk kokuyor ömür!

KIYMETLİ!

Taklid cana perdedir! Uyan kendi nefsenden!
Ayna temiz değilse, bakan görmez kirinden!
Hayal yoksa Zikir yok! Çokta Tek'i bilemez!
İner çıkar anlamaz! İlmi kaçır cehlinden!

Cümle âlem bir sanat! Sanatçıya bak hele!
Uzak dur şu riyâdan! Kapılma boş bir yele!
Hayal yoksa Zikir yok! Çokta Tek'i bilemez!
Her yer deniz olsa da, hayran kalır her sele!

Devşir aklını başa! Bak ki zaman ne diyor!
“Nicelerini yendik! Nicesi var bekliyor”
Hayal yoksa Zikir yok! Çokta Tek'i bilemez!
Ma'şuku Allah olan, bil ki Küllü seviyor!

İşte dert işte derman! Herşey sana duâda!
Boyun eğmiş kâinat! İster seni bekâda!
Hayal yoksa Zikir yok! Çokta Tek'i bilemez!
Sen kendine gelirsen, cümle melek selamda!

Bütün zincir kırılır! Kul olan Özgür olur!
Gönle Tek'i koyanlar, salah bulur kurtulur!
Hayal yoksa Zikir yok! Çokta Tek'i bilemez!
Hikmet arayıp bulan, hayır ile bir olur!

Rabbin ile ülfet et! Teslim ol! Hayır düşün!
Kalbin ile küsme gel! Hayat bul! Sevgi düşün!
Hayal yoksa Zikir yok! Çokta Tek'i bilemez!
Hep bütüne hizmet et! Sabır ek! Hakkı düşün!

Zaman öyle bulunmaz! Saniyeler kıymetli!
Biri geçse bir durmaz! Hakikati şahmetli!
Hayal yoksa Zikir yok! Çokta Tek'i bilemez!
Aşksız sevgisiz olmaz! Varlık Hakk'la kıymetli!

HERKES KENDİ YOLUNA!

Ömür Sonbaharında! Yaprak yaprak dökülür!
Şu kırık dallarından, ecel atı görülür!
Toplasan cümle mâzî! Bir de üstüne âtî!
Ne yaptıysan ki yaptın! Makberinde dürülür!

Diner sanma hasretin! Güçleniyor an be an!
Ah şu firak olmasa! Anlaşılmaz armağan!
Toplasan cümle mâzî! Bir de üstüne âtî!
Heba olur olanlar! İbretin almadıysan!

Anla artık sözüümüz; Yâr'in ile hasbihal!
Can verene muhtacız! Belamızdır her ihmal!
Toplasan cümle mâzî! Bir de üstüne âtî!
İmkanındır her nefes! Kurtuluş bin ihtimal!

Neler yaşadın neler! Baksana bir ardına!
Önüdedir mukadder! Vuslatın Yaradan'a!
Toplasan cümle mâzî! Bir de üstüne âtî!
Peşinde olduğun ne? Sanma vardın sonuna!

Kimsesizler kimsesi! Gariplerin Şah'ı O!
O seni andığında: İşte sana piyango!
Toplasan cümle mâzî! Bir de üstüne âtî!
O'na ait senaryo! Cümle âlem tiyatro!

Aldatan aldatana! Hepsi birer muamma!
Kendi gerçeğini bul! Vakit yok ki yarına!
Toplasan cümle mâzî! Bir de üstüne âtî!
Kimi ister kârına! Kimisi zararına!

Üzme cânı haydi gel! Gün ola harman ola!
Sende gir Hakk yoluna! Rahmet Âdem babana!
Toplasan cümle mâzî! Bir de üstüne âtî!
Yürü sen sırâtına! Herkes kendi yoluna!

AL DİYEMEZSİN!

Binbir hikaye var Cân dostlarına!
Ecel gelir erken, “Âh” diyemezsin!
Yüzbin nasîhat var Yâr dostlarına!
Yürek burkulur da, “Vâh” diyemezsin!

Nerde durur söyle, şu koca dünya?
Bitti biter ömür, geri hep rüya!
Arpa boyu yollar milyondur güya!
Şahlık sende olsa “Mat” diyemezsin!

Gören gördü âlem iki kanatta!
Biri Cemâl çırpır Celâl inatta!
Söyle sende vefâ hangi karatta!
Veren çeker alır, “Ver” diyemezsin!

Saat işler durmaz, eğrilse insan!
Bir doğrulsa inan, doğrulur cihan!
Ne yaparsan yap sen, kurulur divan!
“Ben ettim sen etme, dur” diyemezsin!

Bir köprüdür Sırât, inceden ince!
Bu dünyada geçer, olanlar Er’ce!
Gafilleri vurur, cezası tezce!
“Affet n’olur Yâ Rabb, Af” diyemezsin!

Mâşuk ile çoşar cümle mahlûkât!
Nazar eder kalbe, iner Beraat!
Olmaz ise sende biraz kanâat!
“Dur arkamda n’olur Yâr” diyemezsin!

İçin dışın birse takma kafana!
İhlas ile sıdkı deren “Âmennâ”!
Alını açık giden burdan Mîzân’a!
“Miskâl hesabım var, Al” diyemezsin!

İŞTE!

Neyi paylaşamadın?
Bi dünya senin işte!
Neyi anlayamadın?
Âyet apaçık işte!

Görmez misin kâinat?
Eğilir kanat kanat!
Su da bile kanaat!
Bilen okuyor işte!

Her şey senin emrinde!
Mühür senin elinde!
Kıymet; niyet amelde!
Artık bekleme işte!

Yolun sonu azdır az!
Biraz gayret, hâl biraz!
Yazda yeme kor ayaz!
Kabir bekliyor işte!

Ağzı olan konuşur!
Fikri birler buluşur!
Beğenmeyen vuruşur!
İnsan zâlimdir işte!

Her söze sen inanma!
Dene! Sına! Yanılma!
Sakın derde yakınma!
Dermanın odur işte!

Herkes ölümlüdür! Bil!
Sana da iner zembil!
İster misin Sersebîl?
Mü'min ol kurtul işte!

ŞAHLAN! YILKI GİBİ OL!

Be hey gaflete meftûn!
Arz'a arzun cinnettir!
Arz da Aşk'ına meftûn
arzın Aşk'la cennettir!

Ânda gâfil durursan
Bak ki sana mihnettir!
Vakte sahip olursan
Hakk'a giden minnettir!

Şahlan! Yılkı gibi ol!
Söz; mühürlü senettir!
Arş'a uzanan bir yol
Her gördüğün Âyet'tir!

Şehâdetin ne senin?
Uyan! Uyku gaflettir!
Toprak kokuyor tenin
Beden sana illetir!

Dön Öz'üne dön hele!
Her nefesin ibrettir!
Kimi savurur yele
Kimi cânda safvettir!

Düşün! Aradığın ne?
İşte Ahmer Kibrit'tir!
Eğil bir bak kendine!
Arş'a çıkan mürşittir!

Yedi Semâ! Yedi Arz!
Ahdi bozan ifrittir!
Duruşunda olsun tarz!
Şu canda Öz Bâsit'tir!

MİSAFİRİN YÂR!

Dinle beni Ey Oğul! Sözüm sanadır!
Çok derine saplanan nefis cândadır!
Uyma sakın bir ona bir de şeytana!
Ahdi bozan onlardır sonu fenâdır!

Sen durursun o durmaz öbürü susmaz!
İmanını kırmadan rahat bırakmaz!
Bir dereden bin suyu getirir durur!
Biri soksa diğeri batmadan durmaz!

Kalp evini temizle! Misafirin var!
O ikisin tepele! Misafirin Yâr!
Geçit verme talana, ruhunu dirilt!
Hüdâ girsin yurduna, gerçek Hükümdar!

Aşk'a düşen damlalar bin deryâ olur!
İçinde inci mercan, sâhile vurur!
Eğer kalbin diriye, sakın korkma sen!
Düşman da islah olur, selâma durur!

Okursun kitabını o mahşerî gün!
Annen olsa fayda yok! Ne yapsın baban!
Huzûr-u İlâhi'de durursan bugün!
Sırât'ı geçtiğin an işte o zaman!

Vereceğim Őu sırrı hep sıkıca tut!
Ne varsa Öz'ünde var! Sıdk ile ihlâs!
Őehvetini islâh et! Gazabını yut!
Aklını âdil kullan! Kurtuldun! Halâs!

İŞit beni Ey Oğul! Murâd alasin!
Gör ki Őu koca âlem, senden yanadır!
Öz'e yazılmış kader: "Özgür kalasin"
Kula kulluk esâret, Hakk'a bekâdır!

BİR BİR ÖLMEKTEYİZ BAK!

Zaman bitiyor Tâlib!
Bir bir ölmekteyiz bak!
Hakîkat kime nasip?
Hor görmez kimseyi Hakk!

Duydukların yetmez ki!
Düşün! Dene! İşle! Kap!
Kurtaramazlar seni!
Dermanınsa kendin yap!

İnsan insana rehber!
Yardımcıdır! O kadar!
Bitecekse bu keder!
Elinde tutmalı hâr!

Yükün senin yükündür!
Kabul etmelisin sen!
Sırtlanan olmaz! Zuldür!
Uzak dur cahillerden!

Maraz doğurur zaman!
Devşir başın aklına!
Aldatan sensin a can!
Aldanan bir bakıma!

Hesap günü teksin tek!
Çöz dünya sorununu!
Çözdün ise sırtın pek!
Muhtaçtan kes umudu!

Bu dünya boşa değil!
Geldin Hakk'ı bulmaya!
Buldun! Secde et! Eğil!
Hakkıyla kul olmaya!

ÇİFTBAŞLI KARTAL!

Kalbine dokunma! Yanar ellerin!
Kendi fermânını okuyor bugün!
Derd ile yoğrulmuş kanlı güllerin
Batmasa dikenini deliyor her gün!

Cihanda dolanır karınca ömrün!
Aşk ile dolmasa çatıyor bugün!
Vahdet'e dönmezse ikilik yüzün!
Perişan olmaya layıktır her gün!

Rızanda açmazsa şu küçük çiçek!
Kopar at yüzünü haramdır bugün!
Tartıda şaşırdın, eksiktir ölçek!
Hayrına dağıttın! Övünsün her gün!

Sözünü işiten bilir mi seni?
Ne aldın? Ne verdin? Kimdesin bugün?
Dağları aştında buldun sen Ben'i!
Bir büyük kadere kabirsin her gün!

Şikayet etme! Dur! Olanlar sensin!
Merhamet yüzüne esiyor bugün!
Sorumlu sensin hep! Sorgu da sensin!
Hakikat yüzüne çarpıyor her gün!

Kibirle devrilmez o engin dağlar!
Başını öne eğ! Kebîr O bugün!
Bırak şu nefreti! Arınsın canlar!
Mâliki Yevmi'd-Dîn, Sâhip O her gün!

Kemâlin noksanın! Anladığında
Güneşler doğacak! İşte o bugün!
Tevhide erişip Cem' olduğunda!
Çiftbaşı Kartal âh! Kavuştun her gün!

OLDU GÜLLERE BAĞBÂN

Dinle beni Ey Tâlib! Seni takipte zaman!
Bir zerrenin âhına cihanlar titrer inan!
Belki çıkmaz yarına haddi bilmeyen insan!
Kara bir zifır gibi sarmış zanları yalan!

İçindeki o cahil bilmez misin pek yaman!
Hakkı görmeyen de kim? Hani nerede eman?
Kalbi boş kalan yetim! Öğütür seni o zan!
Hadi uyan nefesine! Bak ki her yerde Cânân!

Yazıktır nefesine! Gönül ile Hû'yu an!
Alem üstüne âlem! Dönüp durur deverân!
Bak herşey senin için! Aç gözün ayan beyan!
Hüdâ ile ülfet et! İşte budur armağan!

Bırak Yer'dekikeri! Seni bekler Âsumân!
Kalp mutmain olmaz ki! Ancak zikir doyuran!
Vursa malları talan! Yaksa yıksa bir boran!
Seni Aşk'ma ister! Gerisi falan filan!

Vazgeç dedi-kodudan! İşit! Gör! Gelsin Yâkin!
İnsan insana muhtaç! Aynalar değil Sâkin!
Üzme Padişah'ını! Bil ki O Gerçek Muîn!
Tevhîd ile bulmazsan, ne can kalır ne Cânân!

İki-üç mutlu oldun! Sen buna cennet dedin!
Sana sonsuzu verdi! Garip! Elinle ittin!
Şimdi için yanıyor! Hasret ile tükendin!
Korkma Afuv O Rahman! Sana karşı hep Mennân!

İyilik mi ararsın? Etrafına bir bakın!
Allah ile ahlaklan! Esmâlar akın akın!
Bırak kendine cürmü! Nefse zilletten sakın!
O mutmain oldu da, oldu güllere Bağbân!

SÜRÜ!

Herkesin bir nasibi var! Bekle gör!
Zaman girer! Ânın kaçır sürüden!
Bilen bilir! Eşit midir gören, kör?
Nefis girer! Ruhun kaçır sürüden!

Sahte ile var oyalan! Kime ne!
Sen dirisin! Sen ölmüşsün! Kime ne!
Düşsen muhannet eline! Kime ne!
Riyâ girer! Vefâ kaçır sürüden!

Bildik ile giremezsin o suya!
Boşalt kalbi bırak girsin şu rüya!
İnan bana! Tutacak Hakk'tan boya!
Câhil girer! Ârif kaçır sürüden!

Kime nispet! Kendine dön işin bu!
Kibri olan tapınmada! Hep tabu!
Sabır ile hakkı tavsiye! İş bu!
Beşer girer! İnsan kaçır sürüden!

Dalga dalga gelir ibtilâ sana!
İyi düşün! Konuş hep Hakk'tan yana!
Rahmetten iç suyun! Doy kana kana!
Şerler girer! Hayır kaçır sürüden!

Sürü dedim! İdrak olmaz sürüde!
Taklîd ile tüketir şu ömrü de!
Değer bilmez! Kıymet vermez ha bide!
Nefret girer! Sevgi kaçır sürüden!

Sözün özü; ne alacan dünyadan?
Götüremez, hasret kalırsın maldan!
Boşa acı çekip durursun ondan!
Dünya girer! Ahret kaçır sürüden!

RAHMÂN'IN NEFESİ

Garipler diyârı anla bu diyâr!

Rahmetin kokusu çıkmış ezelden!

Dört mevsim geçiyor sanki hep ihtâr!

Rahmân'nın nefesi esmiş ezelden!

İdrâkin sabahı akşamı olmaz!

Arasan şu dünya tekrar bulunmaz!

İmtihan dedik yâ! Gaflet sorulmaz!

Rahmân'nın nefesi esmiş ezelden!

Anlasan kendini varış Sonsuz'a!

Çıkamaz Sırât'ın asla O'nsuza!

Çözersen kalbini yakîn Mahfûz'a

Rahmân'nın nefesi esmiş ezelden!

Sevdiğin O olsun! Yok başka ilah!

Akibet Tevhîd'de! Yoksa hep eyvâh!

“Belâ Rabb” dedikte, unuttu ervâh!

Rahmân'nın nefesi esmiş ezelden!

Yürürsün yollarda hâl ince ince!

Aldığın her nefes ödül ve çile!

Muhtaçsın bak kime! Bir tek o Yüce!

Rahmân'nın nefesi esmiş ezelden!

Özene bezene yarattı seni!

Bedenden kabrine bıraktı seni!

Aşk'ına dönüşün kurtarır seni!

Rahmân'nın nefesi esmiş ezelden!

Verdiğin sözleri unutma artık!

Kulluğun gizemi insanda balçık!

Noksanın bilince, kâmil o artık!

Rahmân'nın nefesi esmiş ezelden!

CÂN'DAN HABER

Yol nârin zaman kaba! Demir tavında baba!
Yâr'e sat nefsin ki; Olmasın çilen heba!
Neler yaşadın neler! Her biri Can'dan haber!
Yolun sonu kurtuluş! Elinde kalan çaba!

Aldırma heva heves! Biter arzusu bir gün!
Nefis zulmüne bakar! Görür kendini üstün!
Neler yaşadın neler! Her biri Can'dan haber!
Sana ağır gelmesin! Çünkü hakikat yükün!

Elbet ulaşacaksın! Aramaktan yılma sen!
Aşk'ı yastığın olsa! Yorganın olsun Seven!
Neler yaşadın neler! Her biri Can'dan haber!
Vuslat yakın! Az diren! Miras bıraktı Veren!

Nerdesin Tâlib-i Aşk! Ateştesin delice!
Hicran gönlüne işler! Muhabbet esmeyince!
Neler yaşadın neler! Her biri Can'dan haber!
Bin bahtiyar olursun! Yâr'dan delil gelince!

Düşün şimdi anlarsın! Her nefesin bir mektup!
Yâr istedi açmanı! Okudukça sen meczup!
Neler yaşadın neler! Her biri Can'dan haber!
Habib olan kim midir? Aşk'a düşen her Mahbub!

Yorup durdun kendini! Dünya bir oyun yeri!
Bak ki aldanan ölü! Aldanmayanlar diri!
Neler yaşadın neler! Her biri Can'dan haber!
Ruha erişen ganî! Nefiste kalan cimri!

Gördün görecekleri! Âhiret yurdu yakın!
Rabb'e ülfet istersen; cümle sahteden sakın!
Neler yaşadın neler! Her biri Can'dan haber!
Kalpler Cânân'ı ister! Marifet tâcı takın!

İÇİMİZDEKİ ÇOCUK

Sözün bittiği yerdı çocukluğumuz
ve lâkin Öz'ümüzün dirildiği yer!
Ne tür musibet olursa olsun
içten bir özür
ve mahcup bir tebessümle
bozduğumuz oyunlara
yeniden başlardık! Hemen!
Haset; uğramazdı saklandığımız kuytulara!
Kıskançlık; sadece şekeri görene kadardı!
Affetmek; hepimizin iliklerine işlemiştı Ezel'den!
Büyüklerimize dargın olsak bile
bir topla yuvarlanır giderdi
toprak sahada, taşta, bayırda
bir daha geri gelmemecesine!
Her şey bir uyku kadar çabuk
bir rüya kadar hızlı geçerdı çocukken!
Meyva yüklü dalların arasında veya
kırık bir bisikletin
tekerine takılmış dallar gibi
hallerimiz, hayallerimiz
götürürdü bizi en saklı hazinelere!
Ne kadar saftirik olurdu yüzlerimiz!
Her bahar yeni çıkan
tomurcuklara yüz sürüp
ümitler limanına giden rüzgarlar gibi!

İşte şimdi! Evet tam da şimdi
içimizdeki çocuğa
ihtiyacımız var insanlık olarak!
Yeniden dönmeliyiz o masum gönüllere!
Hem eğlenmeli hem ders almalı
hem de sevmeliyiz alabildiğine!
Hesapsız, beklentisiz, karşılıksız!
“Allah” denilince dikmeliyiz gözümüzü
üstümüzde tutturulan semâlara!
Uzun uzun düşünmeliyiz ve ardından
neşeyle koşmalıyız sokakların çağrısına!
Biliyorum! Şimdi hayal değil mi bunlar!
O yüzden ihtiyacımız var
içimizdeki çocuğa! Ve işte o;
Sözün bittiği yerdî çocukluğumuz
ve lâkin Öz'ümüzün dirildiği yer!

ADANDIN MI BİR DEFA!

Adandın mı bir defa! Belâ yağsa yıldırılmaz!
Bir sen kalsan dünyada! Hiçbir güç korkutamaz!

Dikkat ömür bitiyor! Neye adandın bir bak!
Zulüm yandaş istiyor! Hakikatte bir Tek Hakk!

Güç isteyen çok olur! Marifet sanma sakın!
Asıl Kaviyy Hakk O'dur! Aşık ol şirkten sakın!

İnsan zâlim ve câhil! Referansın mı olsun?
Mâlik Ganiyy ve Âdil! Adandığın Nûr olsun!

Silkelen can! Kalk dikil! Yapacak çok şeyin var!
Ruhunda her şey asil! Boş yere koymadı Yâr!

Gördüğün zulüm olsa! Kalksa üstüne gelse!
Korkma! Bitecek tasa! Çamur sürülmez Şems'e!

İyi dinle! Bak inan! Batıl sönüp yok olur!
Aksâ'dadır o dîvân! Son ömrüne hayr olur!

Her gecedir haberci! Her sabaha murâd al!
O'dur Vâris her şeye! Sırât-ı Müstakîm kal!

Nefsin hesap görücü! Hem de hesap verecek!

Bu nasıl bir imtihân! Cümle âlem görecek!

Haydi işit! Teslim ol! Tevekkeltü al'Allah!

Sübhân ile ülfet et! Yağsın sana hayrAllah!

HEP SEN'SİN!

Kurumuş toprağa
can veren Sen'sin!
Cansız dallara
hayat verensin!
Çağlayan suları çoşturan koşturan
dağları yerinden oynatan Sen'sin!
Suyun içine hayatı sırlayan
Aşkını konduran Sen'sin!
Gökteki yıldızları avuçlayan
sonra da semaya savuran Sen'sin!
Kalpleri iki parmağın arasında
evirip çeviren Sen'sin!
İnsanı insan yapan
sevda ile kaynatan
Aşk ile bir uçtan başka bir uca
vardıran ulaştıran Sen'sin!
Varlığın camı Sen'sin!
Yokluğun Cananı sensin!
Ayna Sen'sin! aynalayan Sen'sin!
Aşk Sen'sin! Âşık Sen'sin!
Âşığa Ma'suk Sen'sin!
Senden başka mevcut yok!
Tek Vucûd yekvücut Sen'sin!
Sırrını ifşa eden Sen'sin!
Sırlarına Kefil Sen'sin!

Seven sevilen Sen'sin!
En güzel tecellin Ben'dedir bilirim!
Ben'desin Ben'imlesin!
Ben'de Hafî olan Ben!
Ben'deki Sen Sen'sin!
Kulunun zannı üzeresin!
Zann da Yakîn de Sen'sin!
Akıl anlamaz! Kalp alamaz!
Ruh'a dolup boşalan Sen'sin!
Hem Muhyî hem Mumît'sin!
Hem Bâtın hem Zâhir'sin!
Sultanların Sultân'ı
Kâdir-Mutlak, Seyyidu'l-Kâinât!
Allah adıyla kuşatan
Rahmân Rahîm hep Sen'sin!

IKSAD
Publishing House

ISBN: 978-625-378-172-9